

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Lorenza Jegera 1

31 000 OSIJEK

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

Poslovni broj spisa: St-35/2024

FINANCIJSKA AGENCIJA

RC OSIJEK

1

19-02-2024

PREDSTEČAJNE IV
PRIMANJE I OTPREMA DOLJE

KLASA

034-011/24-10/2

UR. BROJ

118-08-601-24-14-10

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

IMEX BANKA d.d.

OIB: 99326633206.

Adresa / sjedište

SPLIT, Tolstojeva 6.

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

EUROPLANTAŽE d.d.

OIB: 59170148274

Adresa / sjedište

Brodanci, Trg 2

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi):

Presuda Trgovačkog suda u Splitu broj P-697/2021-39 od 06. rujna 2023.g. potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda broj PŽ-3275/2023-3 od 02. studenog 2023.g., s potvrdom pravomoćnosti/ovršnosti

Iznos dospjele tražbine 3.584.845,10 (eur)

Glavnica 1.914.378,52 (eur)

Parnični trošak 299.711,33 (eur)

Kamate na glavicu 1.356.155,82 (eur)

Kamate na parnični trošak 14.599,43 (eur)

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga):
izvadak iz poslovnih knjiga od 31.01.2024.g

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos 3.584.845,10 (eur)

Naziv ovršne isprave:

Presuda Trgovačkog suda u Splitu broj P-697/2021-39 od 06. rujna 2023.g. potvrđena
presudom Visokog trgovačkog suda broj PŽ-3275/2023-3 od 02. studenog 2023.g., s
potvrdom pravomoćnosti/ovršnosti

U tijeku su sudski postupci:

- pred Općinskim sudom u Osijeku ovršni postupak koji se vodi pod brojem
Ovr-681/2024 na nekretninama ovršenika upisanim u katastarske općine: Bizovac,
Brođanci, Ladimirevci, Habjanovci

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo
razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Split, 15.02.2024. godine

Potpis vjerovnika

Damir Lovrić

punomoćnik

PUNOMOĆ

Ovlašćujem (o) DANIRA LOURICA, ZAPOSLENICA IMEX BANKA d.d.
S POLOŽENIM PRAVOSUDNIM ISPITOM

da me (nas) zastupana u građanskom, parničnom, izvanparničnom, izvršnom, zemljišno-knjižnom postupku, kaznenom postupku, postupku pred trgovačkim sudom, u postupku pred tijelima državne uprave koji se vodi kod _____

TRGOVAČKOG SUDA U OSIJEKU I FINANCIJSKE
AGENCIJE

radi PROVEDBE PREDSTEČAKNOG POSTUPKA KAO
DVŽNIKOM EUROPLINTAZE d.d.

pod poslovnim brojem ST-35/2024

Ovlašćujem (o) ga da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda i kod svih drugih državnih tijela, te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) na zakonu osnovanih prava i interesa, poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a naročito da podnosi tužbe i ostale podneske, da sklapa poravnjenja, da daje nasljedne izjave, te da prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem (o) da ga zamjenjuje _____

U Splitu, 15-02-2024

IMEX BANKA d.d.

OZREN DRAGČEVIĆ

predsjednik uprave

IGOR UNKOVIĆ

član uprave

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 12 P-697/2021-39

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Splitu, sudac Paško Bačić, u pravnoj stvari tužitelja IMEX BANKA d.d. Split, Tolstojeva 6, OIB: 99326633206, kojeg zastupa punomoćnik Đorđe Malešević, odvjetnik u Šibeniku, Stjepana Radića 20, protiv tuženika EUROPLANTAŽE d.d. Brođanci, Trg 2, OIB: 59170148274, kojeg zastupa punomoćnik Predrag Brlečić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Brlečić & partneri j.t.d. Varaždin, Optujska 25/1, radi isplate iznosa od 1.914.378,52 EUR / 14.423.884,93 kn, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 3. veljače 2023. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 6. rujna 2023.

presudio je

I. Nalaže se tuženiku da u roku od osam dana isplati tužitelju iznos od 1.914.378,52 EUR / 14.423.884,93 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 29. rujna 2015. do isplate po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od osam dana naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 299.711,33 EUR / 2.258.175,00 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 6. rujna 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 107.415,89 EUR / 809.325,00 kn.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 20. svibnja 2016. podnio ovom sudu tužbu protiv tuženika radi isplate iznosa od 14.423.884,93 kn. Tužitelj u tužbi navodi da je 22. siječnja 2015. s tuženikom zaključio Okvirni ugovor o reotkupu vrijednosnih papira (Okvirni repo ugovor), a kojim se uređuju međusobna prava i obveze u pogledu pojedinačnih poslova otkupa i reotkupa vrijednosnih papira koje će stranke zaključivati temeljem istog okvirnog ugovora. Nadalje, tužitelj navodi da je 27. siječnja 2015. s tuženikom zaključio Dodatak br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira (Okvirni repo ugovor), a kojim je zaključen ugovor o reotkupu 120.000 dionica društva Opeka d.d., oznake OPEK-R-A, temeljem kojeg dodatka tužitelj da je od tuženika kupio 120.000 dionica društva Opeka d.d. za ukupno isplaćeni iznos od 18.300.000,00 kn, a tuženik se obvezao dana 27. travnja 2015. tužitelju isplatiti iznos od 18.331.000,00 kn i reotkupiti predmetne dionice. Stranke da su 27. travnja 2015. zaključile Dodatak br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira (Okvirni repo ugovor), kojim da je datum reotkupa pod istim uvjetima određen za dan 27. srpnja 2015. Nadalje, stranke da su 27. srpnja 2015. ponovo zaključile Dodatak br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira (Okvirni repo ugovor), kojim je datum reotkupa određen za dan 28. kolovoza 2015., da bi konačno 28. kolovoza 2015. stranke zaključile Dodatak br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira (Okvirni repo ugovor), a kojim je datum reotkupa određen za dan 28. rujna 2015. Temeljem tog Dodatka br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira (Okvirni repo ugovor), od 28. kolovoza 2015. tuženik da se obvezao dana 28. rujna 2015. isplatiti tužitelju iznos od 18.331.000,00 kn i reotkupiti predmetne dionice. Međutim, tuženik da 28. rujna 2015. nije isplatio tužitelju iznos od 18.331.000,00 kn, a čime da je u smislu odredbe članka 17. stavak 1. točka a, Okvirnog repo ugovora počinio povredu ugovora i o čemu da je tužitelj pismeno izvijestio tuženika svojim dopisom od 20. studenog 2015.

2. Tužitelj nadalje navodi da je, postupajući u skladu s odredbom članka 17. stavak 6. Okvirnog repo ugovora, predmetne dionice pokušao prodati putem javne dražbe na Zagrebačkoj burzi, koje javne dražbe su održane 29.2.2016. i 12.4.2016., te je 12. prosinca 2015. pozivom na podnošenje ponuda za kupnju dionica bezuspješno pokušao pribaviti ponude za kupnju dionica. Radi navedenog, tužitelj da je koristeći svoje pravo iz odredbe članka 17. stavak 6. točka C Okvirnog repo ugovora utvrdio neto vrijednost predmetnih 120.000 dionica oznake OPEK-R-A u iznosu od 3.907.200,00 kn te da je o istome izvijestio tuženika svojim dopisom od 27. travnja 2016. Prilikom utvrđivanja cijene kao podlogu svoje odluke tužitelj da je uzeo procjenu društva Opeka d.d. izrađenu od strane ovlaštenog investicijskog društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o. Zagreb.

3. S obzirom na navedeno, a temeljem članka 17. stavak 4. podstavak 2. Okvirnog repo ugovora, tužitelj da ima pravo potraživati isplatu neto razlike dugovanog iznosa reotkupne cijene (18.331.000,00 kn) i utvrđene neto vrijednosti dionica (3.907.200,00 kn), a slijedom čega da je tuženik dužan isplatiti tužitelju iznos od 14.423.884,93 kn sa pripadajućim zateznim kamatama. Sukladno tome, tužitelj je predložio sudu donijeti presudu kojom će usvojiti njegov tužbeni zahtjev kojim potražuje od tuženika isplatu iznosa od 14.423.884,93 kn sa zakonskim zateznim

kamatama koje na taj iznos teku od 29. rujna 2015. do isplate, kao i obvezati tuženika da mu naknadi troškove parničnog postupka.

4. U odgovoru na tužbu, koji je zaprimljen kod ovog suda 2. kolovoza 2016., tuženik je osporio da bi tužitelj prema njemu imao bilo kakvo potraživanje koje bi mu tuženik bio dužan platiti. Tuženik potvrđuje da su stranke doista 22. siječnja 2015. zaključile Okvirni ugovor o reotkupu vrijednosnih papira, kojim su uredile međusobna prava i obveze u pogledu pojedinačnih poslova otkupa i reotkupa vrijednosnih papira koje su stranke trebale zaključivati temeljem istog okvirnog ugovora. Isto tako navodi da su stranke zaključile i Dodatak br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira, a kojim su zaključile ugovor o reotkupu 120.000 dionica Opeka d.d. oznake OPEK-R-A, a Dodatkom br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira da je ugovoren datum reotkupa s danom 28.9.2015. Tuženik nadalje potvrđuje da s danom 28.9.2015. nije izvršio reotkup dionica OPEKA d.d., ali osporava tvrdnje tužitelja da bi mu bio dužan isplatiti utuženi iznos od 14.423.884,93 kn ili bilo koji drugi iznos, povodom predmetnog poslovnog odnosa.

5. Tuženik nadalje ističe da je tužitelj, protivno osnovnim pravilima trgovanja, svih 120.000 dionica OPEK-R-A ponudio na tržištu putem javne dražbe na Zagrebačkoj burzi d.d., a čime da je na svoju vlastitu štetu, ali i na štetu samog društva OPEKA d.d. i njihovih dioničara te tuženika automatizmom stvorio preduvjet za smanjivanje cijene dionice. Takvim načinom prodaje predmetnih dionica po načelu "sve ili ništa" tužitelj da je postupio suprotno obvezi iz Okvirnog repo ugovora, kojim je između ostalog ugovoreno "da se kotacije moraju odnositi na komercijalno razuman volumen", a ponuda 120.000 dionica po načelu "sve ili ništa" da ne može nikako biti tretirana kao kotacija komercijalno razumnog volumena, već upravo suprotno. Budući da je tužitelj prodaju dionica pokušao realizirati u tri navrata na istovjetan način, pri čemu je sam smanjivao cijenu istih, to da je jasno da je upravo tužitelj sam odgovoran za smanjenje cijene i tadašnju nemogućnost prodaje dionica.

6. Tuženik također prigovara i procjeni tržišne vrijednosti društva Opeka d.d. izrađenog od investicijskog društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o. Zagreb, koja procjena je dostavljena uz tužbu, navodeći da je ta procjena potpuno promašena i izrađena isključivo za potrebe ovog sudskog postupka u interesu tužitelja. Tako tuženik prigovara toj procjeni navodeći da ju je radilo društvo koje je očito surađivalo s tužiteljem u javnoj ponudi i dražbi dionica i po narudžbi tužitelja; zatim da iz procjene nije vidljivo razdoblje za koje je izvršena procjena vrijednosti dionica, pri čemu tuženik ističe da bi jedini relevantni trenutak bio njihova vrijednost na dan 29.9.2015. i to po vrijednosti kotiranja dionice na burzi, a ne njihova vrijednost nakon što su iste nuđene na tržištu po "netržišnom" principu – sve ili ništa; kao i da je procjena pogrešno vršena usporednom metodom pri čemu je društvo Opeka d.d. sa sjedištem u Osijeku, Republika Hrvatska uspoređivano s korporacijama iz UK i Austrije. Tuženik također ističe i okolnost da je tužitelj nakon podnošenja tužbe i nakon što je "utvrdio" cijenu predmetnih dionica (32,56 kn po dionici) ponovno ponudio iste te dionice putem javne dražbe i to po ukupnoj početnoj cijeni od 10.200.000,00 kn za svih 120.000 dionica pa da stoga čudi tvrdnja tužitelja o vrijednosti dionica od 32,56 kn.

7. Tuženik nadalje osporava tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu predmetnog iznosa navodeći da je tužitelj prilikom sklapanja Okvirnog repo ugovora bio osiguran za plasirani iznos novca primljenim vrijednosnim papirima (120.000 dionica trgovačkog društva Opeka d.d.) koje je primio kao kolateral tj. kao osiguranje, zaključivši pritom da iste čine dovoljno osiguranje za plasirani iznos novca. Tuženik navodi i da je tužitelj potpisom predmetnog Okvirnog repo ugovora jamčio kako je odluke o zaključivanju bilo koje transakcije donosio i da će donositi prema svojoj vlastitoj poslovnoj procjeni, odnosno procjeni stručnih savjetnika koje je angažirao (članak 16. t.f. ii Ugovora) kao i da razumije da je upoznat sa svim uvjetima i rizicima svake transakcije te da je spreman preuzeti sve tržišne, financijske i druge rizike koji iz tih transakcija proizlaze te da sve transakcije zaključuje na vlastitu odgovornost.

8. Tuženik se u odgovoru na tužbu pozvao i na odredbe Okvirnog repo ugovora sadržane u čl. 17.3., čl. 17.4.1. i čl. 17.4.2., a koje odredbe ugovora da u bitnom govore da se vrijednost međusobnih potraživanja ima računati na dan povrede ugovora odnosno na dan reotkupa, odnosno na dan dospijeca, a koji dan prema navodima samog tužitelja je 29.09.2015. Tuženik pritom ističe da je tužitelj sklapanjem predmetnog ugovora na sebe prenio vlasništvo 120.000 dionica oznake OPEK-R-A, koje da su u to vrijeme na burzi kotirale po prosječnoj cijeni od 289,50 kn te da se vrijednost tih dionica koje je tužitelj upisao kao svoje vlasništvo trebalo utvrđivati upravo s danom 29.9.2015., a čija tržišna vrijednost dionica da je tada iznosila 289,50 kn. Imajući u vidu da je tužitelj prilikom sklapanja ugovora utvrdio da vrijednost dionice iznosi 152,76 kn to stoga tuženik smatra da je tužitelj u cijelosti namiren te da još tuženiku duguje i razliku, budući da je tržišna vrijednost dionica na Zagrebačkoj burzi d.d. na dan 29.9.2015. bila znatno viša od one po kojoj je ugovor i zaključen. Na kraju tuženik navodi da je činjenica da je tužitelj postao vlasnikom predmetnih dionica, čime da je postao vlasnikom 13,17% dionica društva Opeka d.d. i treći po veličini vlasničkog udjela u istome, a slijedom čega da je tužitelj ne samo namirio svoju tražbinu prema tuženiku, već je istome ostao dužan znatan novčani iznos, obzirom na naprijed navedenu tržišnu vrijednost dionica na točno ugovoreni dan. Zbog svega naprijed navedenog tuženik je predložio sudu odbiti tužbeni zahtjev tužitelja uz nalog da mu tužitelj naknadi troškove ovog parničnog postupka.

9. Podneskom od 28.10.2016. tužitelj se očitovao na navode iz odgovora na tužbu tuženika navodeći kako tuženik u bitnom ne osporava da bi počinio povredu Okvirnog repo ugovora, ali da isti smatra kako bi cijenu dionice trebalo utvrđivati prema tržišnoj cijeni iste na Zagrebačkoj burzi na dan 29.9.2015., a koja bi prema tuženiku iznosila 289,50 kn. Međutim, tužitelj ističe da navedeni način utvrđivanja tržišne cijene dionica nije u skladu s ugovornim odredbama, a niti cijena na dan 29.9.2015. može iznositi 289,50 kn, budući da istom dionicom navedenog dana nije niti trgovano na Zagrebačkoj burzi. Tužitelj pritom ističe da je sukladno čl. 17.5. Okvirnog repo ugovora određeno da se tržišna cijena u slučaju povrede ugovora određuje sukladno odredbi čl. 17.6., a koji članak da ne propisuje da se kao tržišna cijena u slučaju povrede ugovora uopće uzima cijena na Zagrebačkoj burzi na dan povrede ugovora. Nadalje, tužitelj se poziva i na odredbe čl. 17.6. predmetnog ugovora, a u smislu kojih da je tužitelj imao pravo odrediti tržište na kojem će pokušati prodati predmetne dionice, a što da je prema izboru tužitelja bila prodaja javnom dražbom putem trgovinskog sustava Zagrebačke burze d.d., budući se

dionicom Opeke d.d. ne trguje na uređenom tržištu Zagrebačke burze, a na multilateralnoj trgovinskoj platformi – MTP Fortis (koja ne predstavlja uređeno i odgovarajuće tržište) da nisu uopće postojale zabilježene ponude za kupnju. S obzirom da dionice nisu prodane, a pravo tužitelja da je sukladno odredbi članka 17.6.C ugovora bilo da odluči da ne bi bilo komercijalno razumno koristiti ponude "market markera" (koji za navedenu dionicu uopće nisu imenovani, niti ista dionica kotira na uređenom tržištu) ili prodavati dionice putem tržišta, to da je stoga tužitelj bio ovlašten sam utvrditi vrijednost predmetnih dionica te o utvrđenoj cijeni obavijestiti tuženika. Da predmetna cijena koju je odredio tužitelj odgovara stvarnoj i fer cijeni potvrđuje procjena društva Interkapital vrijednosni papiri d.d., koju je, iako to nije bio dužan učiniti, tužitelj pribavio upravo radi zaštite interesa tuženika kako cijena ne bi bila utvrđena u iznosu koji bi odudarao od fer cijene. Na kraju, tužitelj navodi i da sintagma iz zaključenog ugovora da se "kotacija mora odnositi na komercijalno razuman volumen" se odnosi isključivo na slučaj da je tužitelj odlučio prodavati dionice putem ponuda jednog ili više "market markera", ali da u tom slučaju komercijalno razuman volumen isto tako ima pravo odrediti stranka koja nije prekršila ugovorne odredbe, dakle tužitelj.

10. Tuženik se podneskom predanim u spis 7. prosinca 2016. očitovao na naprijed iznesene navode iz podneska tužitelja od 28.10.2016. ostajući kod osporavanja tužbenog zahtjeva u cijelosti. Tuženik smatra da je upravo tužitelj svojim postupcima namjerno i povredom ugovornih odredbi nanio vrlo ozbiljnu štetu tuženiku, a koja da se očituje u namjernom srozavanju cijene dionica društva Opeka d.d., kako bi od tuženika mogao potraživati neosnovano visok novčani iznos. Tuženik isto tako ukazuje da se tužitelj poziva na odredbe Okvirnog repo ugovora iz kojih crpi ovlaštenje da kao "ugovorna stranka koja nije prekršila ugovorne obveze" može sama utvrđivati cijenu dionica Opeka d.d. oznake OPEK-R-A. Tuženik pritom ističe da se odredba ugovora kojom se određivanje cijene ostavlja na volju jednom ugovaratelju, sukladno odredbama članka 388. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, dalje ZOO), smatra kao da nije ni ugovorena pa kupac (u ovom slučaju re-kupac) duguje cijenu kao u slučaju da cijena nije određena, sukladno odredbama članka 384. stavak 2. ZOO-a. Iz navedenog, da jasno proizlazi kako tužitelj nije ovlašten samostalno utvrđivati cijenu predmetnih dionica, a kako to on pogrešno smatra, budući da se za ugovorne odredbe za koje tužitelj tvrdi da mu daju takvo ovlaštenje, uzima da iste ne postoje upravo sukladno navedenim odredbama ZOO-a. Tuženik ponavlja da je tužitelj postao vlasnikom predmetnih dionica koje je primio za osiguranje ugovornog odnosa, a čija cijena u vrijeme sklapanja ugovora da je bila 152,76 kn, dok bi ista cijena na dan 29.9.2015. iznosila 289,50 kn. Tuženik nadalje smatra, ako se uzmu u obzir ugovorne odredbe koje su u skladu sa zakonom, tada da bi se imala utvrditi tržišna vrijednost dionica na dan reotkupa, odnosno dan dospijeca, a koji bi bio 29.9.2015. Upravo stoga, tuženik je predložio provesti knjigovodstveno-financijsko vještačenje na okolnosti utvrđivanja tržišne cijene dionica Opeka d.d. u trenutku sklapanja ugovora o reotkupu, kao i utvrđivanja tržišne cijene tih dionica u trenutku dospijeca reotkupa, kao i na okolnost je li postupanje tužitelja ponudom cijelog paketa dionica od 120.000 komada na javnoj dražbi imalo za posljedicu srozavanja cijene predmetne dionice i da li takva ponuda predstavlja razuman tržišni volumen.

11. U dokaznom postupku sud je izveo dokaze čitanjem i pregledom isprava koje su priložene spisu i to: Okvirni ugovor o reotkupu vrijednosnih papira (Okvirni repo ugovor) koji je između tužitelja i tuženika zaključen 21. siječnja 2015. (list 5-20 spisa), zatim Dodatke br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira koje su tužitelj i tuženik sklopili 27. siječnja 2015., 27. travnja 2015., 27. srpnja 2015. i 28. kolovoza 2015. (list 21-26 i 757-758 spisa), dopis tužitelja od 20.11.2015. (list 27-29 spisa), dopis tuženika od 25.11.2015. (list 30-31 spisa), dopis tužitelja – obavijest o utvrđivanju vrijednosti dionica društva Opeka d.d. uz poziv na plaćanje od 27. travnja 2016. (list 32-33 spisa), pozivi na javnu dražbu putem trgovinskog sustava Zagrebačke burze d.d. od 22.2.2016. i 5.4.2016. te izvještaj s javne dražbe održane 29.2.2016. putem trgovinskog sustava Zagrebačke burze (list 34-37 spisa), procjena vrijednosti dionica Opeka d.d. od 31.1.2016. (list 38-48 spisa), izvještaj najvećih pet dioničara društva Opeka d.d. sa web servisa od 12.7.2016. (list 58 spisa), izvještaj s javne dražbe održane 30.6.2016. putem trgovinskog sustava Zagrebačke burze (list 59 spisa), osvrt vještaka Stjepana Kolovrata od 3.5.2017. na vještačenje sudskog vještaka Ante Blaževića (list 117-123 spisa), godišnja financijska izvješća s mišljenjem odnosno izvješćem revizora za društvo Opeka d.d. za 2010., 2011., 2012., 2013. i 2014. godinu (list 124-269 spisa), zapisnik Fine s ročišta za utvrđivanje tražbina u predstečajnom postupku nad dužnikom Opeka d.d. od 7.7.2014. s izmijenjenim operativnim i financijskim planom restrukturiranja podnesenim u tom predstečajnom postupku od 22.12.2014., kao i ostalom dokumentacijom iz predstečajnog postupka nad dužnikom Opeka d.d. te stečajnog postupka nad dužnikom Razvitak d.d. u stečaju (list 270-394 spisa), poziv na javnu dražbu putem trgovinskog sustava Zagrebačke burze d.d. za prodaju 120.000 dionica izdavatelja Opeka d.d. od 10.5.2017. te izvještaj s javne dražbe održane 17.5.2017. (list 399-400 spisa), dokumentacija iz postupka predstečajne nagodbe nad dužnikom Opeka d.d. (list 421-447 spisa), obavijest društva Agrokor d.d. od 27.4.2017., obavijesti društva Ledo d.d. od 2.5.2017. i 6.5.2017., kao i financijski izvještaji Agrokor d.d. za 2015. te Ledo d.d. za 2016. (list 448-576 spisa), financijski izvještaj Imex banke d.d. za 2016. (list 577-668 spisa), pisani rad prof.dr.sc. Silvija Orsaga (list 669-676 spisa), prijava Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga od 7.11.2017. (list 688-692 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Osijeku broj 6. St-1069/2018 od 25.1.2019. s izvješćem privremenog stečajnog upravitelja od 3.10.2018. (list 728-746 spisa), izvješće stečajnog upravitelja za dužnika Opeka d.d. u stečaju od 23.4.2019. (list 759-772 spisa). Isto tako provedeno je i vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financije i računovodstvo Anti Blaževiću iz Splita. Sud nije prihvatio prijedlog tuženika za izvođenjem dokaza saslušanjem z.z. tuženika Leonarda Kovača i svjedoka Aleksandra Hrkača, kao i prijedlog tužitelja za provođenjem novog vještačenja te provođenjem revizije financijskih izvještaja društva Opeka d.d., zbog razloga navedenih u raspravnim rješenjima suda s ročišta od 7.12.2016., 8.11.2017. i 6.9.2017.

12. Nakon tako provedenog dokaznog postupka, ovaj sud je donio presudu pod poslovnim brojem P-348/2016-43 od 12. rujna 2019., a kojom presudom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

13. Odlučujući o žalbama tužitelja i tuženika na naprijed navedenu presudu, rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6686/2019-

4 od 16. studenog 2021. ukinuta je presuda ovog suda broj P-348/2016-43 od 12. rujna 2019. te je predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje. U obrazloženju drugostupanjskog rješenja u bitnom je navedeno da je ovaj sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada je u konkretnom slučaju primijenio odredbe članka 376., članka 388. i članka 384. ZOO-a te da je u pravu tužitelj kada tvrdi da se ovdje radi o ugovoru o kreditu, a ne o ugovoru o kupoprodaji kako je to pogrešno zaključio ovaj sud. Nadalje, navedeno je i da nalaz i mišljenje vještaka Ante Blaževića ima nedostataka, koje po prigovorima tužitelja vještak nije otklonio niti za iste dao stručne, logične i objektivne razloge. Prema stajalištu drugostupanjskog suda, a radi utvrđenja sporne činjenice, tržišne vrijednosti dionica na dan 29. rujna 2015., ovaj sud da je trebao prihvatiti dokazni prijedlog tužitelja za izvođenjem novog vještačenja, a koje bi bilo napravljeno po metodi koja je uobičajena za procjenu tržišne vrijednosti dionica Opeka d.d. sukladno pravilima ekonomske struke i to po bilo kojoj metodi koja bi bila primjenjiva u ovoj situaciji, a nakon čega bi se usporedbom dobivenih podataka mogla utvrditi što realnija tržišna vrijednost dionice društva Opeka d.d. na dan 29. rujna 2015.

14. Nakon ukidne odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, ovaj predmet nastavio se voditi pod novim poslovnim brojem P-697/2021. U ovom ponovljenom postupku, a sukladno uputi iz drugostupanjskog rješenja, po prijedlogu tužitelja izveden je dokaz novim vještačenjem po vještaku ekonomske struke i to po dr.sc. Ivici Filipoviću iz Splita, stalnom sudskom vještaku za knjigovodstvo i financije.

15. Nakon što je vještak Ivica Filipović dostavio ovom sudu svoj pisani nalaz i mišljenje te dopunu istog, kao i nakon usmenog iznošenja nalaza i mišljenja vještaka na ročištima od 16. prosinca 2022. i 3. veljače 2023., tužitelj i tuženik su na ročištu od 3. veljače 2023. izjavili da nemaju prijedloga za daljnjim izvođenjem dokaza te da predlažu zaključiti raspravljanje u ovom predmetu, a isto tako tuženik je naveo i da odustaje od prijedloga za određivanje drugog vještaka, koji prijedlog je iznio na prethodnom ročištu od 16. prosinca 2022. Ovdje valja navesti da je tužitelj na ročištu od 3. veljače 2023. predao u spis podnesak kojim uređuje tužbeni zahtjev, a sve obzirom na činjenicu uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, ističući da je tužbeni zahtjev zapravo nepromijenjen, osim u odnosu na valutu tražbine, koja je sada izražena i u eurima.

16. U ovom ponovljenom postupku, sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

17. Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 14.423.884,93 kn, odnosno preračunato u EUR po fiksnom tečaju konverzije iznosa od 1.914.378,52 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 29. rujna 2015. do isplate, a koji iznos predstavlja razliku između cijene 120.000 dionica društva Opeka d.d. oznake OPEK-R-A utvrđene od strane tužitelja u iznosu od 3.907.200,00 kn i iznosa od 18.331.084,93 kn, kojeg se tuženik na ime reotkupne cijene obvezao platiti tužitelju 28. rujna 2015.

18. U konkretnom slučaju sud je utvrdio sljedeće činjenice koje između stranaka nisu ili ne bi trebale biti sporne:

- da su stranke 22. siječnja 2015. sklopile Okvirni ugovor o reotkupu vrijednosnih papira (Okvirni repo ugovor), kojim se uređuju međusobna prava i obveze u pogledu pojedinačnih poslova otkupa i reotkupa vrijednosnih papira koje će stranke zaključivati temeljem istog Okvirnog ugovora;
- da je 27. siječnja 2015. između stranaka sklopljen prvi Dodatak br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira, a kojim tužitelj kao kupac kupuje od tuženika kao prodavatelja 120.000 redovnih dionica društva Opeka d.d. Osijek, oznake OPEK-R-A za kupoprodajnu cijenu u iznosu od 18.300.000,00 kn s tim da je kao datum zaključivanja transakcije odnosno datum kupnje naveden 27. siječnja 2015., dok je kao datum reotkupa tih dionica od strane tuženika određen 27. travnja 2015., a reotkupna cijena koju se tuženik obvezuje platiti je određena u iznosu od 18.390.246,58 kn;
- da je 27. travnja 2015. između stranaka sklopljen drugi Dodatak br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira, a čiji je predmet također kupnja iste vrste i količine dionica po istoj cijeni od strane tužitelja kao kupca i tuženika kao prodavatelja, s tim da je kao datum zaključivanja transakcije odnosno datum kupnje određen 27. travnja 2015., dok je kao datum re-otkupa tih dionica od strane tuženika određen 27. srpnja 2015., a reotkupna cijena je određena u iznosu od 18.391.249,32 kn;
- da je 27. srpnja 2015. između stranaka sklopljen treći Dodatak br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira, a čiji je predmet također kupnja iste vrste i količine dionica od strane tužitelja kao kupca i tuženika kao prodavatelja, s tim da je kao datum zaključivanja transakcije odnosno datum kupnje određen 27. srpnja 2015., dok je datum reotkupa tih dionica od strane tuženika određen 28. kolovoza 2015., a reotkupna cijena je određena u iznosu od 18.332.087,67 kn;
- da je 28. kolovoza 2015. između stranaka sklopljen četvrti Dodatak br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira, a čiji je predmet također kupnja iste vrste i količine dionica od strane tužitelja kao kupca i tuženika kao prodavatelja, s tim da je kao datum zaključivanja transakcije odnosno datum kupnje određen 28. kolovoza 2015., dok je kao datum reotkupa tih dionica od strane tuženika određen 28. rujna 2015., a reotkupna cijena je određena u iznosu od 18.331.084,93 kn;
- da je tužitelj temeljem naprijed navedenog Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira i Dodatku br. 2. tog ugovora stekao u vlasništvo 120.000 dionica društva Opeka d.d. Osijek oznake OPEK-R-A;
- da tuženik nije sukladno sklopljenom četvrtom Dodatku br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira otkupio predmetne dionice 28. rujna 2015. po ugovorenoj reotkupnoj cijeni od 18.331.084,93 kn;
- da je tužitelj, a nakon što tuženik 28. rujna 2015. nije otkupio predmetne dionice, odnosno nije isplatio ugovorenu reotkupnu cijenu u iznosu od 18.331.084,93 kn, na temelju odredbe iz članka 17.1. Okvirnog repo ugovora, dionice procijenio u iznosu od 3.907.200,00 kn i zatražio od tuženika isplatu razlike od 14.423.884,93 kn.

19. Između stranaka je sporno je li tužitelj nakon što mu tuženik 28. rujna 2015. nije isplatio dogovorenu reotkupnu cijenu za prodane dionice imao pravo samostalno utvrđivati tržišnu vrijednost tih dionica, a isto tako je sporna i procijenjena vrijednost 120.000 dionica društva Opeka d.d. oznake OPEK-R-A od strane tužitelja u iznosu od 3.907.200,00 kn.

20. Iz dostavljenog Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira koji je 21. siječnja 2015. zaključen između predmetnih parničnih stranaka razvidno je da su istim parnične stranke kao ugovorne strane ugovorile da će povremeno zaključivati transakcije u kojima će jedna ugovorna strana, kao prodavatelj, prodavati drugoj ugovornoj strani, kao kupcu, vrijednosne papire pri čemu se kupac obvezuje isplatiti prodavatelju kupovnu cijenu, a istovremeno da će biti ugovorena i povratna kupnja istih ili ekvivalentnih vrijednosnih papira od strane kupca prema prodavatelju i to na točno određeni dan ili do opoziva pojedine transakcije na budući dan koji će biti naknadno određen, uz istovremeno plaćanje reotkupne cijene od strane prodavatelja kupcu (članak 1). Također, člankom 3. tog ugovora ugovoreno je da se pored tog ugovora mogu sklopiti jedan ili više dodataka tom ugovoru, a kojim ugovorne strane mogu pobliže utvrditi i/ili izmijeniti uvjete zaključivanja transakcija, odnosno odredbe tog ugovora.

21. Člankom 8.5. navedenog ugovora određeno je da se na dan reotkupa kupac obvezuje isporučiti prodavatelju ekvivalentne vrijednosne papire, dok se prodavatelj obvezuje isplatiti kupcu reotkupnu cijenu (eventualno umanjenu za bilo koji iznos prihoda navedenih u članku 10. tog ugovora)

22. Nadalje, u članku 17. tog ugovora navedene su odredbe o povredi ugovora. Tako je člankom 17.1.a) određeno da je povreda ugovora nastupila ako kupac na dan kupnje ne plati prodavatelju kupovnu cijenu ili ukoliko prodavatelj na dan reotkupa ne plati kupcu reotkupnu cijenu, i ukoliko nakon toga druga ugovorna strana koja nije prekršila ugovorne odredbe dostavi pisanu obavijest o navedenoj povredi ugovora ugovornoj strani koja je prekršila ugovorne odredbe.

23. Prema članku 17.3. ugovora smatrat će se da je kod svake transakcije koja je u tijeku između obiju ugovornih strana u trenutku nastupanja povrede ugovornih odredbi nastupio dan reotkupa odnosno da su sve transakcije dospjele, odnosno, da su tim danom sve transakcije zaključene između ugovornih strana prestale u smislu odredbi Stečajnog zakona. Pored toga, svaka ugovorna strana bit će dužna, odmah i bez odgađanja, drugoj ugovornoj strani isplatiti svaki primljeni, a nedospjeli margin u novcu, uključujući i njemu pripadajuću, a nedospjelu kamatu koja će se smatrati dospjelom, kao i isporučiti primljene ekvivalentne margin vrijednosne papire. Na obvezu isporuke ekvivalentnih margin vrijednosnih papira primijenit će se odredbe članka 17.4. ovog Ugovora.

24. Prema članku 17.4.1. ugovora tržišne vrijednosti ekvivalent vrijednosnih papira te ekvivalentnih margin vrijednosnih papira u slučaju povrede ugovornih odredbi iz članka 17.1. ugovora (tržišna vrijednost prilikom povrede ugovora), a na novi dan reotkupa odnosno dan dospeljeća, kao i iznos margina u novcu sa pripadajućom kamatom, a koje je svaka ugovorna strana dužna isporučiti odnosno isplatiti drugoj ugovornoj strani obračunat će i utvrditi na novi dan reotkupa odnosno dan dospeljeća ugovorna strana koja nije prekršila te odredbe; te prema članku 17.4.2. nakon što navedeni iznosi budu utvrđeni, odnosno nakon što bude obračunato koliko svaka ugovorna strana duguje drugoj ugovornoj strani (u slučaju obveze isporuke ekvivalentnih vrijednosnih papira i ekvivalentnih margin vrijednosnih papira, ugovorne strane suglasne su da neće doći do isporuke istih, već će se utvrditi njihova tržišna

vrijednost prilikom povrede ugovora, a što će se obračunati u novčana potraživanja temeljem ovog Ugovora), a od dobivenog tako većeg iznosa kojeg jedna ugovorna strana duguje drugoj ugovornoj strani oduzet će se manji iznos kojeg druga ugovorna strana duguje prvoj ugovornoj strani, nakon čega će se smatrati da je prijebojem nastala neto razlika koja dospijeva na naplatu prvog radnog dana nakon što je nastupila bilo koja povreda ugovora iz članka 17.1. a) do j).

25. Nadalje, prema članku 17.6. ugovora određeno je da ugovorna strana koja nije prekršila ugovorne odredbe obvezuje se bez odgađanja ugovornoj strani koja je prekršila ugovorne odredbe poslati pisanu obavijest (obavijest o utvrđivanju vrijednosti u slučaju povrede ugovora), a kojom obavještava drugu ugovornu stranu da je postupila po jednom od načina predviđenih točkama A, B i C članka 17.6.

26. Točkama A, B i C članka 17.6. ugovora stranke su ugovorile način utvrđivanja tržišne vrijednosti ekvivalent vrijednosnih papira u slučaju povrede ugovora na način da je točkom A predviđeno utvrđivanje tržišne vrijednosti u slučaju prodaje vrijednosnih papira, točkom B je određeno utvrđivanje tržišne vrijednosti pribavljanjem ponuda od najmanje dva ili više "market markera" ili stalnih "dealera" na odgovarajućem tržištu, pri čemu se kotacije moraju odnositi na komercijalno razuman volumen (a što da ima pravo utvrditi ugovorna strana koja nije prekršila ugovorne odredbe), dok je točkom C određeno utvrđivanje tržišne vrijednosti vrijednosnih papira u slučaju da ugovorna strana koja nije prekršila odredbe nije uspjela prodati ili kupiti vrijednosne papire u skladu s točkom A ili pribaviti ponude u skladu s točkom B.

27. Tako je dakle člankom 17.6. C) ugovora određeno da u obavijesti ugovorna strana koja nije prekršila ugovorne odredbe izjavljuje da je postupajući u dobroj vjeri, bezuspješno pokušala prodati ili kupiti vrijednosne papire u skladu s točkom A tog članka, odnosno pribaviti kotacije u skladu s točkom B tog članka (ili oboje od navedenog) ili je procijenila i odlučila da ne bi bilo komercijalno razumno pribaviti ili koristiti bilo koje kotacije navedene u točki B tog članka; i (bb) da je ugovorna strana koja nije prekršila ugovorne odredbe utvrdila neto vrijednost odgovarajućih ekvivalentnih vrijednosnih papira ili ekvivalentnih margin vrijednosnih papira (a što će biti navedeno), te da ugovorna strana koja nije prekršila ugovorne odredbe uzima neto vrijednost kao tržišnu vrijednost u slučaju povrede ugovora, a koja se odnosi na odgovarajuće ekvivalentne vrijednosne papire ili ekvivalentne margin vrijednosne papire, u kojem će tržišnu vrijednost u slučaju povrede ugovora, a koja se odnosi na ekvivalentne vrijednosne papire ili ekvivalentne margin vrijednosne papire predstavljati iznos tržišne vrijednosti u slučaju povrede ugovora određen u skladu sa stavcima A, B (cc) ili C (bb).

28. Prema tome, iz naprijed navedenih odredbi ugovora, a koje se imaju primijeniti u konkretnom slučaju budući da tuženik nesporno nije na ugovoreni dan reotkupa 28. rujna 2015. platio tužitelju reotkupnu cijenu, razvidno je da su stranke ugovorile kako se u tom slučaju kupljeni vrijednosni papiri neće vraćati prodavatelju (u ovom slučaju tuženiku) već će se utvrditi njihova tržišna vrijednost, koju bi imala pravo utvrditi ugovorna strana koja nije povrijedila odredbe ugovora (u ovom slučaju tužitelj) te se tako utvrđena tržišna cijena vrijednosnih papira ima prebiti sa iznosom

reotkupne cijene, a preostali višak bila bi dužna platiti ona ugovorna strana koja duguje više, a koji iznos odnosno neto razlika dospijeva na naplatu prvog dana nakon što je nastupila povreda ugovora iz članka 17.1.a) do j), a što je u konkretnom slučaju 29. rujna 2015., kao prvi sljedeći radni dan nakon dana kada je tuženik trebao platiti reotkupnu cijenu.

29. Tužitelj navodi da je, upravo sukladno navedenim odredbama članka 17.6. ugovora i postupio te da je najprije pokušao prodati kupljene dionice javnom dražbom na Zagrebačkoj burzi, a kada u tome nije uspio zbog nedostatka bilo kakvih ponuda da je zaključio kako ne bi bilo osnovano pribavljati ponude "market markera", već je u smislu odredbi članka 17.6.C sam utvrdio vrijednost predmetnih dionica i to na temelju procjene ovlaštenog investicijskog društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o. od 31. siječnja 2016., a nakon čega je od tuženika zatražio isplatu razlike između tržišne vrijednosti cijena dionica koju je tužitelj sukladno navedenom utvrdio i iznosa ugovorene reotkupne cijene.

30. Navedeno proizlazi i iz dopisa tužitelja upućenih tuženiku od 20. studenog 2015. i 27. travnja 2016.

31. Tako je iz dopisa tužitelja od 20. studenog 2015. razvidno da tužitelj obavještava tuženika o povredi odredbi sklopljenog ugovora budući da tuženik unatoč preuzetoj obvezi reotkupa vrijednosnih papira odnosno dionica koji je konačno dospio 28. rujna 2015. nije uplatio reotkupnu cijenu za predmetne dionice, odnosno da nije vratio zaprimljeni iznos kupovnine od 18.300.000,00 kn, zbog čega tužitelj poziva tuženika da isplati traženi iznos odnosno da izvrši povrat glavnice sredstava kao i da namiri razliku u kamatnoj stopi koja razlika iznosi 870.378,08 kn.

32. Nadalje, iz dopisa tužitelja – obavijesti o utvrđivanju vrijednosti dionica društva Opeka d.d. od 27. travnja 2016. razvidno je da tužitelj obavještava tuženika, s obzirom da tuženik nije isplatio ugovorenu reotkupnu cijenu u iznosu od 18.331.084,93 kn na ugovoreni dan 28. rujna 2015., a čime da je tuženik izvršio povredu ugovora iz članka 17.1. a), to da stoga tužitelj u skladu s odredbama članka 17.1. c) izjavljuje: da je u dobroj vjeri bezuspješno pokušao prodati 120.000 dionica oznake OPEK-R-A putem dvije javne dražbe na Zagrebačkoj burzi održanim 29.2.2016. i 12.4.2016. te da za predmetne dionice nije bilo pristiglih ponuda; da je 12. prosinca 2015. tužitelj objavio poziv za podnošenje ponuda za kupnju predmetnih dionica te da do isteka roka 21. prosinca 2015. nije prispjela niti jedna ponuda; da je tužitelj odlučio da predmetne dionice ne bi bilo razumno prodavati putem multilateralne trgovinske platforme Zagrebačke burze d.d., s obzirom da u zadnjih mjesec dana nije zabilježena niti jedna transakcija predmetnom dionicom niti postoji bilo kakva zabilježena ponuda za kupnju predmetnih dionica. S obzirom na navedene činjenice, tužitelj navodi da je u skladu s odredbom članka 17.1. točka C) podtočka bb) neto vrijednost predmetnih 120.000 dionica utvrdio u iznosu od 3.907.200,00 kn (32,56 kn po dionici), a koju vrijednost da uzima kao tržišnu vrijednost predmetnih dionica u slučaju povrede ugovora. Stoga, a sukladno članku 17.4.2. Okvirnog ugovora, neto razlika koja dospijeva na naplatu prvog radnog dana nakon što je nastupila gore navedena povreda ugovora da iznosi ukupno 14.423.884,93 kn. Na kraju, tužitelj u toj obavijesti poziva tuženika da bez odgode izvrši uplatu iznosa od

14.423.884,93 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 29. rujna 2015.

33. Međutim, tuženik je osporio zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 18.300.000,00 kn kao neosnovan, navodeći da je prethodno potrebno postupiti sukladno odredbi članka 17.4. i 5. Okvirnog ugovora, odnosno utvrditi tržišnu vrijednost dionica i iste staviti u omjer odnosno prebiti s potraživanjem na ime reotkupne cijene, a kako bi se nakon toga suglasno utvrdila međusobna potraživanja i dugovanja te utvrdilo da li koja strana i koliko međusobno jedna drugoj duguje, a što je razvidno iz dopisa tuženika od 25. studenog 2015. upućenog tužitelju.

34. Tužitelj je, a kao dokaz tržišne vrijednosti predmetnih dionica, izračunate nakon isteka dana reotkupa, priložio procjenu vrijednosti društva Opeka d.d. odnosno dionica tog društva koja procjena je izrađena od strane Interkapital vrijednosni papiri d.o.o. Zagreb od 31. siječnja 2016. Iz te procjene je razvidno da je istom, a na zahtjev tužitelja, izvršena procjena 120.000 redovnih dionica Opeka d.d., u vlasništvu Imex banke d.d., prema kojoj procjeni predmetna dionica vrijedi od 26,71 kn do 32,56 kn po dionici, odnosno da se vrijednost 120.000 dionica procjenjuje na ukupno 3.205.788,00 kn do 3.906.977,00 kn.

35. Budući da je tuženik procijenjenu vrijednost predmetnih dionica po tužitelju, a koja se temelji na izvršenoj procjeni od strane Interkapital vrijednosni papiri d.o.o., osporio u cijelosti, sud je u prethodno vođenom postupku pod poslovnim brojem P-697/2016, na prijedlog tuženika, odredio izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku ekonomske struke.

36. Tako je rješenjem ovog suda od 9. siječnja 2017. za sudskog vještaka određen Ante Blažević iz Splita, stalni sudski vještak za računovodstvo i financije, a kojem vještaku je tim rješenjem dan nalog izraditi pisani nalaz i mišljenje na okolnost koliko je iznosila tržišna cijena dionica Opeka d.d. u trenutku sklapanja ugovora o reotkupu, kao i na dan 29. rujna 2016., te je li postupanje tužitelja ponudom cijelog paketa dionica (120.000) na javnoj dražbi imalo za posljedicu srozavanje cijene i je li takva ponuda predstavlja razuman tržišni volumen. Naknadnim rješenjem od vještaka je zatraženo da se izjasni o tržišnoj vrijednosti predmetnih dionica na dan 29. rujna 2015.

37. Vještak Blažević je dostavio u spis svoj pisani nalaza i mišljenje od 20. ožujka 2017., kao i dopunu nalaza i mišljenja od 31. svibnja 2017. te je pristupio na ročišta održana 22. svibnja 2017. i 6. rujna 2017. radi usmenog iznošenja nalaza i mišljenja te odgovora na pitanja i primjedbe stranaka.

38. U svom pisanom nalazu i mišljenju od 20. ožujka 2017. vještak Ante Blažević u bitnom je naveo da je sukladno osnovnim obilježjima dionice društva Opeka d.d. izradio izračun tržišne cijene dionica i to na temelju procjene vrijednosti poduzeća statičkom metodom odnosno metodom koja se temelji na upotrebi podataka iz bilance. Vrijednost poduzeća da se procjenjuje na temelju imovinskih oblika koje poduzeće posjeduje, a preduvjet ove procjene da leži u činjenici da je bilanca sastavljena prema pravilima struke. Radi izračuna tržišne cijene dionica na

dan 27.1.2015. (kada je sklopljen Okvirni repo ugovor) vještak je dao prikaz bilančnih podataka o poslovanju društva Opeka d.d. na dan 31.12.2014., dok je radi izračuna tržišne cijene dionica na dan 29.9.2016. dao prikaz bilančnih podataka o poslovanju tog društva na dan 30.9.2016. Primjenom statičnog modela izračuna tržišne cijene, na temelju naprijed navedenih podataka, vještak je u svom zaključku naveo da je utvrdio da bi tržišna cijena dionice društva Opeka d.d. u trenutku sklapanja Okvirnog repo ugovora (27.1.2015.) iznosila 175,91 kn, dok bi tržišna cijena tih dionica na dan 29.9.2016. iznosila 110,40 kn. Isto tako, vještak Blažević je naveo da je tržište kapitala u Republici Hrvatskoj malo i plitko, a što da najbolje potkrepljuju podaci o poslovanju Zagrebačke burze u 2015. i 2016. Pritom da je ukupni godišnji promet dionicama OPEKA-R-A preko MTP – Fortis platforme (multilateralne trgovinske platforme) iznosio 9.390.150,00 kn, volumen 33.891 kom dionica, najviša cijena 305,00 kn, najniža cijena 260,00 kn, prosječna cijena 289,50 kn; dok je ukupni godišnji promet tim istim dionicama preko OTC trgovine iznosio 4.013.343,00 kn, volumen 13.887 kom dionica, najviša cijena 289,00 kn, najniža cijena 289,00 kn, prosječna cijena 289,00 kn; a tijekom 2016. da nije registriran promet predmetnim dionicama preko bilo koje platforme na Zagrebačkoj burzi. Temeljem tih podataka o prometu dionicama društva Opeka d.d. Osijek, burzovne oznake OPEK-R-A preko Zagrebačke burze u 2015. i 2016. da se može zaključiti da je jednokratnom ponudom 120.000 komada dionica na tržištu kapitala u Hrvatskoj predstavljala više nego neuobičajeni tržišni volumen koji može rezultirati padom cijene ili odustajanjem potencijalnih kupaca za kupnjom ponuđenog vrijednosnog papira. Stoga postupanje tužitelja ponudom cijelog paketa od 120.000 dionica, što predstavlja 13,17% temeljnog kapitala društva Opeka d.d., a čije dionice inače ne kotiraju u redovnim kotacijama Zagrebačke burze, odnosno čijim dionicama se u razdoblju 2015. – 2016. trgovalo samo tijekom 2015. preko MTP – Fortis i OTC platforme ukupno iznosio 47.778 komada, da može imati za posljedicu pad cijene dionice, pa stoga da jednokratna ponuda paketa od 120.000 dionica ili 13,17% od ukupnog broja dionica ne predstavlja razuman tržišni volumen.

39. U dopuni nalaza i mišljenja od 31. svibnja 2017. vještak Blažević je dao izračun tržišne cijene dionica društva Opeka d.d. Osijek na dan 29. rujna 2015., navodeći pritom da je taj izračun napravljen na isti način kao i izračun tržišne vrijednosti dionica na dan 27. siječnja 2015. tj. statičkom metodom, koja da je jedino primjenjiva na društvo Opeka d.d. i za dionicu tog društva. Prilikom te procjene vrijednosti dionice na dan 29. rujna 2015. vještak je naveo da je koristio iste bilančne podatke koji su javno objavljeni, a koje je koristio u svom prvom nalazu i mišljenju, i to bilančne podatke o poslovanju društva Opeka d.d. na dan 30. rujna 2015., navodeći pritom da ti bilančni podaci bitno ne odstupaju od revidiranih bilančnih podataka na dan 31. prosinca 2015. odnosno tri mjeseca kasnije. Sukladno tome, sudski vještak je u dopuni nalaza i mišljenja zaključio da je tržišna cijena dionice društva Opeka d.d. Osijek na dan 29. rujna 2015. iznosila 158,80 kn po jednoj dionici.

40. Tuženik u bitnom nije imao primjedbi i prigovora na nalaz i mišljenje vještaka Blaževića, navodeći kako isto u cijelosti potvrđuje njegove navode koje je iznosio tijekom postupka, a koji se svode na to da je tuženik u pravu kada tvrdi: da cijena dionice nije i ne može biti 32,56 kn kako je to utvrdio tužitelj; da ponuda

120.000 komada dionica društva Opeka d.d. na tržištu kapitala ne predstavlja razuman tržišni volumen; da jednokratna ponuda 120.000 dionica tog društva može izazvati pad cijene dionica i odbiti kupce; da je tužitelj postupao protivno ugovoru i protivni pozitivnim zakonskim odredbama, a radi čega tuženik da nije dužan isplatiti tužitelju iznos od 18.331.000,00 kn niti pak utuženih 14.423.884,93 kn.

41. S druge strane, tužitelj je u cijelosti osporio nalaz i mišljenje vještaka Ante Blaževića, u bitnom navodeći da je vještak izabrao pogrešnu metodu procjene vrijednosti dionica jer da je utvrđena tržišna vrijednost dionice primjenom statičke metode koju je koristio vještak pogrešna iz razloga što se ista temelji na bilančnim podacima društva Opeka d.d. za 2014. i 2015., koje je vještak koristio, a sve to iz razloga što takvi podaci ne odgovaraju stvarnom stanju. Tužitelj smatra da je, kao najučestaliju i najprikladniju metodu procjene, trebalo primijeniti metodu diskontiranih novčanih tijekova, budući da je ista odraz postojanja tvrtke, njenog trajnog poslovanja i zarade koja se prognozira. S obzirom da vještak nije primijenio tu metodu procjene, onda da je barem trebao izvršiti procjenu obje metode te izvršiti usporedbu dobivenih podataka radi davanja što realnije tržišne vrijednosti predmetne dionice. Istakao je i da je nad društvom Opeka d.d. 20. veljače 2014. pokrenut predstečajni postupak pa da stoga bilančni podaci ne odgovaraju odnosno nisu odraz stvarnog stanja imovine i obveza društva Opeka d.d. Tržišna cijena predmetne dionice da nikako ne može biti ona koja je procijenjena predmetnim vještačenjem, jer da je najbolji test tržišne cijene određene dionice sama ponuda i potražnja na tržištu. Pritom je tužitelj istakao da je isti tijekom 2016. predmetne dionice (120.000 komada) pokušao prodati putem aukcije na Zagrebačkoj burzi za cijenu od 85,00 kn po komadu, ali da nije zaprimljena niti jedna ponuda, kao što nije zaprimljena ni jedna ponuda kada ih je tužitelj pokušao prodati također putem aukcije dana 26.4.2017. za cijenu od po 50,00 kn po komadu, a što da samo po sebi dokazuje da tržišna cijena te dionice ne može biti ona navedena u vještvu.

42. Vještak Blažević je u konačnici ustrajao u svom nalazu i mišljenju te procjeni tržišne vrijednosti predmetnih dionica primjenom statičke metode, dok je tužitelj ustrajao u iznesenim prigovorima predlažući izvođenje dokaza novim vještačenjem.

43. Kao što je to već prethodno navedeno, u ukidnom rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 16. studenog 2021. navedeno je da nalaz i mišljenje vještaka Ante Blaževića ima nedostataka, koje po prigovorima tužitelja vještak nije otklonio niti za iste dao stručne, logične i objektivne razloge. Prema stajalištu drugostupanjskog suda, a radi utvrđenja sporne činjenice, tržišne vrijednosti dionica na dan 29. rujna 2015., prvostupanjski sud da je trebao prihvatiti dokazni prijedlog tužitelja za izvođenjem novog vještačenja, a nakon čega bi se usporedbom dobivenih podataka mogla utvrditi što realnija tržišna vrijednost dionice društva Opeka d.d. na dan 29. rujna 2015.

44. Sukladno uputi iz drugostupanjskog rješenja, a po prijedlogu tužitelja, u ovom ponovljenom postupku određeno je izvesti dokaz novim vještačenjem po vještaku ekonomske struke te je rješenjem ovog suda poslovni broj P-697/2021-12 od 2. rujna 2022. za vještaka u ovom predmetu određen dr.sc. Ivica Filipović iz Splita,

stalni sudski vještak za knjigovodstvo i financije. Tim rješenjem dan je nalog vještaku da na podlozi isprava i dokumentacije koja prileži spisu ili koju tijekom vještačenja pribavi od stranaka, utvrdi: koliko je iznosila realna tržišna vrijednost (cijena) 120.000 dionica društva Opeka d.d. Osijek na dan 29. rujna 2015.; koliko je iznosila tržišna vrijednost (cijena) dionica Opeka d.d. Osijek u trenutku sklapanja Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira (Okvirni repo ugovor) i Dodatka br. 2. tom ugovoru od 27. siječnja 2015. te jesu li ponude tužitelja za prodaju cijelog paketa dionica (120.000) Opeka d.d. Osijek putem javne dražbe predstavljale razuman tržišni volumen te je li takvo postupanje tužitelja imalo ili moglo imati za posljedicu smanjenje odnosno srozavanje cijene predmetnih dionica.

45. Sudski vještak Ivica Filipović dostavio je ovom sudu svoj pisani nalaz i mišljenje od 3. listopada 2022., a u kojem je, nakon iznošenja navoda stranaka i analize isprava koje se nalaze u spisu, najprije dao prikaz rezultata poslovanja društva Opeka d.d. Osijek (dalje: Društvo) u razdoblju od 2009. do 2014., uz naglasak na revizorska izvješća. Tako vještak navodi da je društvo Opeka d.d. u 2009. ostvarilo gubitak od 18.185.315 kn, dok je u 2010. ostvarena dobit u iznosu od 188.733 kn. U revizorskom izvješću za 2010., u "odjeljku za isticanje pozornosti", da je navedeno kako je „žiro račun Društva blokiran neprekidno od 31. kolovoza 2010. Ukupan iznos blokade na dan 31. prosinca 2010. da iznosi 9.616.830 kn, a sva plaćanja da se obavljaju ugovorima o cesijama ili asignacijama s povezanim društvima."

46. Nadalje, vještak navodi da je u 2011. Društvo ostvarilo gubitak od 9.957.722 kn, a u revizorskom izvješću za 2011. da je u odjeljku za "isticanje pitanja" navedeno kako je "žiro račun Društva bio blokiran nekoliko puta tijekom 2011. Prema izvješću o solventnosti od 26. prosinca 2011. broj dana blokade u proteklih šest mjeseci da je bio 95 dana. Sva plaćanja da se tada obavljaju ugovorima o cesijama ili asignacijama s povezanim poduzećima. Društvo da ima iskazane dugoročne i kratkoročne obveze za kredite u ukupnom iznosu od 62.964.095 kn, a za koje da je Društvo založilo svoju pokretnu i nepokretnu imovinu, kako je navedeno u Bilješci 4. Te okolnosti da ukazuju na postojanje značajne neizvjesnosti u vezi s događajima ili okolnostima koji stvaraju značajnu sumnju u sposobnost Društva da nastavi s vremenski neograničenim poslovanjem."

47. Nadalje, u 2012. Društvo da je ostvarilo dobit u iznosu od 1.575.242 kn, a u revizorskom izvješću da je u odjeljku za "isticanje pitanja" navedeno kako je žiro račun Društva tijekom „2012. godine povremeno bio blokiran. Sva plaćanja da se tada obavljaju obračunskim plaćanjima posredstvom povezanih društava. Društvo da ima iskazane dugoročne i kratkoročne obveze za kredite u ukupnom iznosu od 62.224.553 kn, a za koje je Društvo založilo svoju pokretnu i nepokretnu imovinu, kako je navedeno u Bilješci 4. Te okolnosti da ukazuju na postojanje značajne neizvjesnosti u vezi s događajima ili okolnostima koji stvaraju značajnu sumnju u sposobnost Društva da nastavi s vremenski neograničenim poslovanjem."

48. U 2013. Društvo da je ostvarilo gubitak od 21.786.820 kn. U revizorskom izvješću za 2013. u odjeljku za "isticanje pitanja" da je navedeno kako je "žiro račun Društva tijekom 2013. povremeno bio blokiran. Plaćanja da su se tada obavljala

obračunskim plaćanjima. Društvo da ima iskazane dugoročne i kratkoročne obveze za kredite u ukupnom iznosu od 64.224.553 kn, a za koje je Društvo založilo svoju pokretnu i nepokretnu imovinu, kako je navedeno u Bilješci 4." U istom revizorskom izvješću u odjeljku "osnova za mišljenje s rezervom" da je navedeno kako je Društvo „2014. godine dopunilo Zahtjev za pokretanje predstečajne nagodbe sukladno Zakonu o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi te su uz zahtjev priložena financijska izvješća sa zaključnim datumom 31.12.2013. Ukoliko Društvo ne provede financijsko i operativno restrukturiranje stvoriti će se uvjeti za nastajanje sumnje u sposobnost Društva da nastavi s vremenski neograničenim poslovanjem."

49. Nadalje, u 2014. Društvo da je ostvarilo dobit u iznosu od 769.389 kn. U revizorskom izvješću za 2014. da je u odjeljku za "isticanje pitanja" navedeno kako "Društvo ima iskazane dugoročne i kratkoročne kreditne obveze u ukupnom iznosu od 45.934.215 kn, a za koje je Društvo založilo svoju pokretnu i nepokretnu imovinu, kako je navedeno u Bilješci 6. Nadalje, na datum izvještavanja, obveze Društva da su premašile kratkotrajnu imovinu za 12.309.036 kn. Društvo da je u 2014. podnijelo Prijedlog za pokretanje predstečajne nagodbe sukladno Zakonu o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi te su uz Zahtjev priložena financijska izvješća sa zaključnim datumom 31.12.2013. U 2014. godini da je pokrenuta realizacija Planom utvrđenih mjera restrukturiranja Društva (Bilješka 13. i 21.). Uprava Društva da procjenjuje da će putem financijskog i operativnog restrukturiranja, prodajom imovine i dokapitalizacijom biti u mogućnosti podmiriti svoje obveze prema bankama i ostalim vjerovnicima."

50. U revizorskom izvješću za 2015. u odjeljku za "isticanje pitanja" da je navedeno kako "Društvo ima iskazane dugoročne i kratkoročne kreditne obveze u ukupnom iznosu od 48.724.775 kn, a za koje je Društvo založilo svoju pokretnu i nepokretnu imovinu, kako je navedeno u Bilješci 5. Nadalje, na datum izvještavanja, kratkoročne obveze Društva da su premašile kratkotrajnu imovinu za 13.617.507 kn. Društvo da je u 2015. ostvarilo gubitak iz tekućeg poslovanja u iznosu od 15.055.587 kn, a preneseni gubitak iz prethodnih godina da iznosi 25.157.910 kn (Bilješka 12.).

51. Vještak nadalje navodi da je nad društvom Opeka d. d. Osijek otvorena predstečajna nagodba temeljem Rješenja, Klasa: UPI1110/07/14-016195, Ur.br: 04-06-14-6195-42 od 27. svibnja 2014., a nagodbeno vijeće FINA-e da je na ročištu za utvrđivanje tražbina održanom 7. srpnja 2014. donijelo rješenje u kojem je, uz ostalo, navedeno "utvrđuje se ukupan iznos prijavljenih tražbina 48.789.697,70 kn, ukupan iznos utvrđenih tražbina 59.144.725,46 kn, dok je ukupan iznos osporenih tražbina 142.454,69 kuna." Dužnik Opeka d. d. Osijek da je dostavio Financijskoj agenciji 22. prosinca 2014. II. izmijenjeni operativni i financijski plan restrukturiranja, koji prikazuje planiranu dobit, nakon restrukturiranja, u razdoblju 2014.-2020., a koju je vještak prikazao u Tablici 1. na strani 7. nalaza i mišljenja.

52. Nadalje, vještak je u Tablici 2., na strani 7. nalaza i mišljenja dao prikaz stvarno ostvarenih financijskih rezultata društva Opeka d.d. u razdoblju od 2014. do 2020., a iz kojeg je razvidno da je navedeno društvo samo u 2014. poslovalo s dobiti, dok je od 2015. pa do 2020. isto u svojim poslovnim knjigama iskazalo gubitak.

53. U odnosu na postavljeni zadatak sudskom vještaku iz rješenja ovog suda od 2. rujna 2022., a u odnosu na prva dva postavljena pitanja, vještak je naveo da se pri procjeni vrijednosti dionica u praksi najčešće primjenjuju sljedećih pet metoda procjene i to: 1. metoda usporedivih transakcija, 2. metoda diskontiranih novčanih tokova, 3. metoda usporedivih društava, 4. metoda povijesnih transakcija te 5. metoda knjigovodstvene vrijednosti. Vještak je pritom u svom nalazu i mišljenju kratko obrazložio svaku od naprijed navedenih metoda procjene, navodeći da se ponderiranjem važnosti metoda primijenjenih pri procjeni vrijednosti dionice nekog društva najčešće utvrđuje tržišna vrijednost dionice. Uobičajeno najveći ponder pri utvrđivanju tržišne vrijednosti dionice da imaju metoda usporedivih transakcija, metoda diskontiranih novčanih tokova i metoda usporedivih društava. Metoda povijesnih transakcija i metoda knjigovodstvene vrijednosti da u pravilu nose nizak ponder, a te dvije metode da se primjenjuju pri utvrđivanju tržišne vrijednosti dionice u kombinaciji s jednom od najprihvaćenijih (metodom usporedivih transakcija, metodom diskontiranih novčanih tokova i metodom usporedivih društava). Vrijednost dionice utvrđena primjenom metode povijesnih transakcija i metode knjigovodstvene vrijednosti da ne predstavlja pouzdan indikator njezine tržišne vrijednosti te da im se zbog toga i dodjeljuje nizak ponder pri utvrđivanju tržišne vrijednosti dionice. Stoga, ako se samo te dvije metode procjene primjenjuju, iste da se ne mogu smatrati metodama kojima se utvrđuje tržišna vrijednost dionice nekog društva.

54. Vještak nadalje navodi da se u konkretnom slučaju, a na utvrđivanje vrijednosti dionice društva Opeka d.d., ne mogu primijeniti metoda usporedivih transakcija i metoda usporedivih društava zbog toga što ne postoje usporediva društva u Republici Hrvatskoj s čijim dionicama se javno trgovalo na burzi, a ni predmetnom dionicom (oznake OPEK-R-A) da se nije trgovalo na uređenom tržištu Zagrebačke burze. Isto tako, pri procjeni vrijednosti dionice tog društva da bi bilo neprimjereno primijeniti metodu diskontiranih novčanih tokova, zbog toga što se ta metoda temelji na projekcijama financijskih izvještaja za razdoblje od pet do deset godina. S obzirom da su u trenutku izrade njegovog nalaza i mišljenja poznati javno objavljeni podaci o poslovanju društva Opeka d.d. Osijek za razdoblje od 2015. do 2020., vještak navodi kako bi bilo neprofesionalno primijeniti projekcije poslovanja tog društva za navedeno razdoblje, a sve to obzirom da su ti podaci sada poznati. Vještak navodi kako su podaci o poslovanju društva u navedenom razdoblju jednim dijelom sadržani u Tablici 2. njegovog nalaza i mišljenja, a iz kojih je razvidno da je navedeno društvo svake godine, počev od 2015. do 2020., poslovalo s gubitkom pa da je stoga jasno da bi vrijednost dionice, primjenom metode diskontiranih novčanih tokova, iznosila 0,00 kn.

55. Nadalje, vještak je naveo da se preostale dvije metode, metoda povijesnih transakcija i metoda knjigovodstvene vrijednosti, pri procjeni vrijednosti dionice Društva mogu se primijeniti, ali uz sva ograničenja koja sa sobom nose. U odnosu na metodu povijesnih transakcija, vještak je u Tablici 3. nalaza i mišljenja dao pregled trgovanja dionicom društva na Zagrebačkoj burzi prije i poslije datuma na koje bi trebalo utvrditi vrijednost dionice (u toj tablici dan je prikaz trgovanja dionicom na Zagrebačkoj burzi u razdoblju od 6.8.2014. do 18.10.2016.) Tako vještak navodi da se prije 27. siječnja 2015. dionicom Društva trgovalo 12. siječnja 2015. i to sa 6.000 dionica po cijeni od 305,00 kn. Prije 29. rujna 2015. dionicom Društva da se trgovalo

31. srpnja 2015. i to s 13.887 dionica po cijeni od 289,00 kn. Dakle, na dane 27. siječnja i 29. rujna 2015. da se nije trgovalo dionicom oznake OPEK-R-A, a iz Tablice 3. da je razvidno kako se tom dionicom u 2015. godini trgovalo 6 dana. Prikazane transakcije da su realizirane preko multilateralne trgovinske platforme (MTP) i OTC tržišta. Multilateralna trgovinska platforma da spaja ponudu i potražnju za financijskim instrumentima više zainteresiranih trećih strana, a obilježja MTP-a da su niži zahtjevi transparentnosti u odnosu na uređeno tržište (službeno i redovito tržište) i veći rizik ulaganja u financijske instrumente kojima se trguje na toj platformi. OTC (Over The Counter) tržište da je tržište na kojem se može trgovati financijskim instrumentima van burze, a na tom tržištu dvije strane da pregovaraju bez intervencije centraliziranog regulatornog tržišta. Visok rizik ulaganja u financijske instrumente kojima se trguje na tom tržištu te niska likvidnost i transparentnost da su obilježja toga tržišta. Vezano uz metodu povijesnih transakcija vještak je istakao i da je, iz podataka u spisu, razvidno da je tužitelj bezuspješno pokušao putem javnih dražbi i to 29. veljače 2016., 12. travnja 2016. te 30. lipnja 2016. prodati 120.000 dionica oznake OPEK-R-A na Zagrebačkoj burzi po cijeni od 130,00 kn, odnosno 105,00 kn te 85,00 kn. Također, tužitelj da je bezuspješno pokušao prodati te dionice po cijeni od 30,00 kn na javnoj dražbi održanoj 18. svibnja 2017.

56. U odnosu na metodu knjigovodstvenih vrijednosti, vještak navodi da ta metoda kao temeljnu kategoriju procjene uzima vrijednost neto imovine Društva. Procjena vrijednosti putem te metode da polazi od temeljne bilančne jednakosti, prema kojoj je: $\text{aktiva} = \text{kapital i rezerve (glavnica)} + \text{obveze}$, s tim da se ne utvrđuje tržišna vrijednost bilančnih pozicija nego se u obzir uzima samo njihova knjigovodstvena vrijednost. Iz navedene formule da proizlazi kako je neto vrijednost imovine Društva (kapital i rezerve) koja pripada vlasnicima jednaka razlici između aktive i obveza. Vještak je nadalje prikazao knjigovodstvenu vrijednost neto imovine društva na dane 31. prosinca 2014. i 31. prosinca 2015. te je temeljem tih podataka utvrdio da knjigovodstvena vrijednost neto imovine Društva na dan 27. siječnja 2015. iznosi 159.225.722,00 kn, a što dakle znači da knjigovodstvena vrijednost dionice na taj dan iznosi 174,78 kn, dok knjigovodstvena vrijednost 120.000 dionica Društva na taj dan iznosi 20.973.600,00 kn. Temeljem navedenih podataka vještak je utvrdio da bi knjigovodstvena vrijednost neto imovine Društva na dan 29. rujna 2015. iznosila 147.643.102,00 kn, a što dakle znači da je knjigovodstvena vrijednost dionice na taj dan iznosila 162,07 kn, odnosno da je knjigovodstvena vrijednost 120.000 dionica Društva na dan 29. rujna 2015. iznosila 19.448.400,00 kn.

57. Zaključno u svom nalazu i mišljenju, a u odnosu na prva dva pitanja odnosno zadatka vještaku, vještak Filipović je naveo da prema metodi povijesnih transakcija vrijednost dionice oznake OPEK-R-A na dan 27. siječnja 2015. iznosi 305,00 kn, dok vrijednost te dionice na dan 29. rujna 2015. iznosi 289,00 kn. Taj iznos od 289,00 kn da se ne može smatrati tržišnom vrijednošću dionice društva Opeka d.d. Osijek s obzirom na to da se tom dionicom u 2015. prije 29. rujna 2015., kao ključnog datuma u ovoj pravnoj stvari, trgovalo svega četiri puta i to preko multilateralne trgovinske platforme (MTP) i OTC tržišta. Vještak ponavlja da je tužitelj bezuspješno, putem javne dražbe, nekoliko puta pokušao prodati 120.000 dionica oznake OPEK-R-A na Zagrebačkoj burzi po cijeni od 130,00 kn, 105,00 kn, 85,00 kn i 30,00 kn te da na niti jednu od tih javnih dražbi nije pristigla ponuda. Nadalje, a

prema metodi knjigovodstvene vrijednosti, vještak navodi da knjigovodstvena vrijednost dionice društva Opeka d.d. Osijek na dan 27. siječnja 2015. iznosi 174,78 kn, a knjigovodstvena vrijednost 120.000 dionica toga društva na isti dan da iznosi 20.973.600,00 kn (120.000 x 174,78 kn). Po toj istoj metodi, knjigovodstvena vrijednost dionice društva Opeka d.d. Osijek na dan 29. rujna 2015. da iznosi 162,07 kn, a knjigovodstvena vrijednost 120.000 dionica toga društva na isti dan da iznosi 19.448.400,00 kn (120.000 x 162,07 kn).

58. Nakon toga, vještak navodi da putem primijenjenih metoda procjene (metoda povijesnih transakcija i metoda knjigovodstvene vrijednosti) nije moguće utvrditi tržišnu vrijednost dionice društva Opeka d. d. Osijek na dan 27. siječnja 2015. i 29. rujna 2015. Njihovu tržišnu vrijednost da je moguće jedino utvrditi metodom likvidacijske vrijednosti kojom se, za razliku od metode knjigovodstvene vrijednosti, utvrđuje tržišna vrijednost bilančnih pozicija Društva. U ovom vještačenju ta metoda da nije primijenjena budući da bi njezina primjena zahtijevala angažman i drugih vještaka, odnosno eksperata i znatno više vremena. Nadalje, vještak ističe i da ako se ima u vidu činjenica da je u revizorskim izvješćima (za 2010, 2011., 2012., 2013. i 2014. godinu) zainteresiranim skrenuta pozornost na ostvarene gubitke u poslovanju, blokadu žiro računa Društva te s tim u vezi obavljanje plaćanja ugovorima o cesijama ili asignacijama s povezanim društvima, visoku zaduženost, kao i to da je Društvo založilo svoju pokretnu i nepokretnu imovinu, postojanje značajne neizvjesnosti u vezi s događajima ili okolnostima koji stvaraju značajnu sumnju u sposobnost Društva da nastavi s vremenski neograničenim poslovanjem te pokrenutu, a kasnije i otvorenu predstečajnu nagodbu, to da onda da je za pretpostaviti kako potencijalni investitor za dionicu društva Opeka d.d. Osijek ne bi dao ni jednu kunu.

59. U odnosu na treće postavljeno pitanje iz rješenja ovog suda od 2. rujna 2022., vještak je iskazao da je temeljni kapital društva Opeka d.d. Osijek 91.100.000,00 kn te da je isti podijeljen na 911.000 dionica, od kojih je nominalna vrijednost svake dionice 100,00 kn. Predmetnih 120.000 dionica da predstavlja 13,17 % dionica Društva. Tužitelj da je, kao što je prethodno navedeno, bezuspješno pokušao putem javnih dražbi i to 29. veljače 2016. i 12. travnja 2016. te 30. lipnja 2016. prodati 120.000 dionica oznake OPEK-R-A na Zagrebačkoj burzi po cijeni od 130,00 kn, odnosno 105,00 kn te 85,00 kn. Nadalje, tužitelj da je također bezuspješno pokušao prodati te dionice po cijeni od 30,00 kn na javnoj dražbi održanoj 18. svibnja 2017. Vještak ističe da cijene po kojima se trgovalo dionicama društva Opeka d.d. Osijek, navedenim u Tablici 3., ne sugeriraju da je nekoliko pokušaja prodaje cijelog paketa dionica (120.000) od strane tužitelja putem javne dražbe imalo za posljedicu smanjenje odnosno srozavanje cijene tih dionica. Inače, ponuda 120.000 dionica na tržištu kapitala u Republici Hrvatskoj da je neuobičajena i ne predstavlja razuman tržišni volumen.

60. Tužitelj nije imao primjedbi ni prigovora na nalaz i mišljenje vještaka te je isti naveo da je isto sastavljeno prema pravilima struke.

61. Tuženik se podneskom od 4. studenog 2022. očitovao na nalaz i mišljenje vještaka navodeći da predmetno vještačenje nije polučilo nikakvim novim rezultatom

koji bi mogao dovesti do drugačije odluke od one koju je sud već jednom donio u ovom postupku. Vještak Filipović da je potvrdio stajalište vještaka Blaževića da se u ovom konkretnom slučaju vrijednost dionica društva Opeka d.d. može utvrditi jedino metodom knjigovodstvene vrijednosti, a prema kojoj metodi iz nalaza i mišljenja vještaka Filipovića proizlazi da vrijednost predmetnih dionica na dan 29.9.2015. iznosi 162,07 kn, dok je vještak Blažević utvrdio vrijednost pojedine dionice u visini od 158,80 kn. Nadalje, vještak Filipović da je, kao i vještak Blažević, utvrdio da metoda diskontiranih novčanih tokova nije primjenjiva u ovom slučaju. Vještak Filipović da u svom nalazu i mišljenju navodi kako po njegovom mišljenju potencijalni investitor za predmetnu dionicu ne bi dao niti jednu kunu, a koje mišljenje odnosno pretpostavku vještak Filipović da daje imajući u vidu činjenice da je u revizorskim izvješćima društva Opeka d.d. (za 2010., 2011., 2012., 2013. i 2014.) zainteresiranima skrenuta pozornost na ostvarene gubitke u poslovanju, blokadu žiro računa tog društva te s tim u svezi obavljanje plaćanja ugovorima o cesijama ili asignacijama s povezanim društvima, zatim visoku zaduženost, kao i to da je to društvo založilo svoju pokretnu i nepokretnu imovinu, te postojanje značajne neizvjesnosti u vezi s događajima ili okolnostima koji stvaraju značajnu sumnju u sposobnost tog društva da nastavi s vremenski neograničenim poslovanjem, kao i na kasnije pokrenutu i 27.5.2014. otvorenu predstečajnu nagodbu. Tuženik smatra kako je od odlučne važnosti činjenica da je sam tužitelj procijenio da bi tržišna vrijednost predmetnih dionica na dan sklapanja dodatka ugovoru od 28.8.2015. iznosila 152,50 kn i to na temelju svih javno obznanjenih podataka na koje se poziva vještak Filipović, kada iznosi svoju gore navedenu (očito pogrešnu) pretpostavku. Upravo sam tužitelj da je, temeljem procjene stručnih savjetnika koje je angažirao, procijenio tržišnu vrijednost dionica i zaključio dodatak ugovoru na temelju svih podataka koji su bili javno objavljeni i svima poznati. Tuženik ističe da se u odnosu na društvo Opeka d.d. nisu događale promjene u poslovanju koje bi mogle utjecati na znatan pad vrijednosti dionice, a tužitelj tijekom postupka da nije tvrdio da bi došlo do bilo kakve značajne promjene u poslovanju društva Opeka d.d.

62. Na ročištu održanom kod ovog suda 16. prosinca 2022., a na kojem ročištu je vještak Ivica Filipović usmeno iznio svoj pisani nalaz i mišljenje, dan je nalog sudskom vještaku dopuniti nalaz i mišljenje u kojem će se isti decidirano izjasniti koliko je iznosila tržišna vrijednost dionica društva Opeka d.d. Osijek na dan 25. siječnja 2015. i 29. rujna 2015., po kojoj metodi procjene je vještak utvrdio tržišnu vrijednost dionica i na temelju kojih podataka vještak zaključuje o toj tržišnoj vrijednosti dionica.

63. U svojoj pisanoj dopuni nalaza i mišljenja od 19. prosinca 2022. vještak Filipović je naveo da je tržišna vrijednost dionica društva Opeka d.d. Osijek na dan 25. siječnja 2015. i 29. rujna 2015. iznosila 0,00 kn. Nadalje, naveo je da ta tržišna vrijednost dionica utvrđena na osnovi metode diskontiranih novčanih tokova, ističući da je već u svom osnovnom nalazu i mišljenju (stranica 10. istog) naveo da bi primjenom te metode vrijednost dionice bila 0,00 kn. Nadalje, istakao je da se u ovoj pravnoj stvari pretjerano značenje daje metodama procjene tržišne vrijednosti dionice, umjesto zdravog razuma. Pri tome da misli prije svega na godišnja financijska izvješća društva Opeka d.d. Osijek u razdoblju od 2010. do 2014. te dana revizorska izvješća na ista. Naime, svatko razuman da bi, nakon što pročita poseban

odjeljak iz revizorskih izvješća o godišnjim financijskim izvještajima društva Opeka d.d. Osijek za 2010., 2011., 2012., 2013. i 2014. koji se bavi isticanjem pitanja, odustao od svake pomisli da uloži i jednu lipu u predmetnu dionicu. S obzirom na to što sadržava odjeljak u navedenim revizorskim izvješćima, vještak Filipović je naveo da se njegovo mišljenje, čak i kad bi se metode koje se u pravilu primjenjuju pri procjeni tržišne vrijednosti dionice mogle koristiti u konkretnom slučaju, ne bi promijenilo, neovisno o dobivenim vrijednostima njihovom primjenom. Na kraju, istakao je i da, ne samo da je na dan 25. siječnja 2015. i 29. rujna 2015. tržišna vrijednost dionice društva Opeka d.d. Osijek iznosila 0,00 kn, već da je ona na toj razini bila i na svaki drugi datum, ali i nekoliko prethodnih godina.

64. Na ročištu od 3. veljače 2023. ponovno je usmeno saslušan vještak Ivica Filipović koji je naveo da ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja te pisanog dopunskog očitovanja koje je dostavio u spis. Odgovarajući na posebna pitanja stranaka naveo je da je vrijednost predmetne dionice na tražene datume zasigurno iznosila manje od 30,00 kn po jednoj dionici, po kojoj cijeni je tužitelj posljednji put pokušao prodati te dionice, kao i da je on ujedno i ovlašteni revizor te da je svoje mišljenje u ovom predmetu dao i na temelju podataka iz revizorskih izvješća društva Opeka d.d. za razdoblje od 2010. do 2014. Ponovio je da je u konkretnom slučaju, a vezano za svoje mišljenje o tržišnoj vrijednosti dionice od 0,00 kn, primijenio metodu diskontiranih novčanih tokova. Pri procjeni tržišne vrijednosti dionice po toj metodi, vještak je naveo da je koristio podatke iz Tablice 2. svog osnovnog nalaza i mišljenja, u kojoj su prikazani ostvareni financijski rezultati društva Opeka d.d. u razdoblju od 2014. do 2020., a na temelju kojih podataka je i izvukao zaključak o vrijednosti predmetne dionice, na tražene datume, od 0,00 kn. Iskazao je i da prodaja paketa dionica od 120,000 komada odjednom nije utjecao na vrijednost odnosno cijenu dionice, a u prilog tom zaključku da govore podaci iz Tablice 3. njegovog osnovnog nalaza i mišljenja, a iz kojih je razvidno da se dionicom od 2016. trgovalo po gotovo istim cijenama kao i u prethodnom razdoblju.

65. Tužitelj nije imao primjedbi ni prigovora na dopunski nalaz i mišljenje vještaka Filipovića, dok je tuženik naveo da se mišljenje vještaka Filipovića ne može prihvatiti, jer da je vještak naveo da se metoda diskontiranih novčanih tokova ne bi mogla primijeniti u ovom slučaju, a da je nakon toga, upravo na temelju te metode, vještak naveo da je utvrdio vrijednost dionice od 0,00 kn. Ukazao je i da su oba provedena vještačenja u ovom predmetu, odnosno oba vještaka primijenila metode iz kojih su dobili jasne i egzaktne vrijednosti dionica koje se među sobom previše ne razlikuju. Isto tako, tužitelj da nikada nije tvrdio da bi vrijednost dionica bila 0,00 kn. Po stajalištu tuženika, primjenom pravila o teretu dokazivanja, na tužitelju je bio teret dokaza u ovoj pravnoj stvari, a tužitelj da međutim nije dokazao ništa što bi išlo u smjeru da bi sud trebao usvojiti njegov tužbeni zahtjev.

66. Prije svega, a vezano za ocjenu ugovornog odnosa između stranaka i primjenu materijalnog prava, ističe se da ovaj sud prihvaća stajalište izraženo u drugostupanjskoj odluci Visokog trgovačkog suda RH od 16. studenog 2021. da se u konkretnom slučaju radi o ugovoru o kreditu, a ne o ugovoru o kupoprodaji, kako je to bilo navedeno u ukinutoj presudi ovog suda broj P-348/201643 od 12. rujna 2019., jer je očito kako svrha sklapanja Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira

između stranaka, s dodacima tom ugovoru, nije bila isključivo kupnja odnosno prodaja dionica društva Opeka d.d. Osijek, već je svrha istog bila davanje novca na korištenje, odnosno davanje kredita na određeno (kraće) vrijeme.

67. Iz samog naziva predmetnog ugovora (Okvirni repo ugovor) razvidno je da se radi o repo ugovoru. Repo ugovori odnosno repo poslovi su transakcija koja podrazumijeva pozajmljivanje trenutačno raspoloživih sredstava, a s druge strane, prodaju vrijednosnice zajmodavcu s obvezom ponovnog otkupa tih istih vrijednosnica od zajmodavca u dogovoreno vrijeme i po dogovorenoj cijeni, koja uključuje kamatu. Kod repo posla (transakcije) tražitelj kredita je ujedno i prodavatelj vrijednosnica koje služe kao kolateral, dok je kupac vrijednosnica istovremeno i kreditor. Transakcija se obavlja u dvije faze s tim da tražitelj kredita u prvoj fazi pozajmljuje novac (uzima kredit) od davatelja kredita odnosno kupca vrijednosnica uz istovremenu prodaju vrijednosnica istoj osobi. U drugoj fazi korisnik kredita vraća pozajmljeni novac uvećano za kamate s tim da istovremeno kupuje te iste vrijednosnice od davatelja kredita.

68. Dakle, davatelj kredita (kupac vrijednosnih papira) kreditira primatelja kredita (prodavatelja) na određeno vrijeme. Svoje potraživanje osigurava primanjem vrijednosnih papira. Kupac vrijednosnih papira dobit će nakon zatvaranja transakcije svoj novac natrag, ali uvećan za ugovorenu kamatu prema dogovorenoj kamatnoj stopi. Upravo kamate ukazuju na pravu prirodu repo posla, a to je kreditiranje, čime se zapravo plaća korištenje tuđeg novca. Stoga je očito kako je u konkretnom slučaju riječ o ugovoru o kreditu.

69. Sam pojam repo ugovora nije pobliže definiran odredbama ZOO-a, a pojam repo kredita ranije je bio reguliran Odlukom o uvjetima i načinu odobravanja kratkoročnog interventnog kredita (Narodne novine broj 32/99), a koja odluka je prestala važiti Odlukom o prestanku važenja Odluke o uvjetima i načinu odobravanja kratkoročnog interventnog kredita (Narodne novine 131/2000).

70. S tim u svezi, navodi se da je odredbom članka 1021. ZOO-a propisano da se ugovorom o kreditu banka obvezuje korisniku kredita staviti na raspolaganje određeni iznos novčanih sredstava, na određeno ili na neodređeno vrijeme, za neku namjenu ili bez utvrđene namjene, a korisnik se obvezuje banci plaćati ugovorene kamate i iskorišteni iznos novca vratiti u vrijeme i na način kako je to ugovoreno.

71. Također, valja navesti da je odredbom članka 9. ZOO-a propisano da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu te da je odgovoran za njezino ispunjenje, dok prema članku 65. ZOO-a, na temelju obveze vjerovnik je ovlašten zahtijevati od dužnika njezino ispunjenje, a dužnik je dužan u cijelosti ispuniti je.

72. U odnosu na sporna pitanja između stranaka u ovom postupku, a koja se odnose na to je li tužitelj, nakon što mu tuženik 28. rujna 2015. nije isplatio reotkupnu cijenu, imao pravo samostalno utvrđivati tržišnu vrijednost tih dionica te nakon toga spornu procijenjenu tržišnu vrijednost 120.000 društva Opeka d.d. od strane tužitelja u iznosu od 3.907.200,00 kn, ističe se sljedeće.

73. U konkretnom slučaju, kao što je to već prethodno navedeno, između stranaka je nesporno da tuženik, a sukladno četvrtom Dodatku br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira nije 28. rujna 2015. otkupio predmetne dionice, odnosno isplatio ugovorenu reotkupnu cijenu u iznosu od 18.331.084,93 kn. Samim time, a kao što to ispravno navodi tužitelj, tuženik je povrijedio odredbe Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira te je tužitelj, a u skladu s naprijed citiranim odredbama članka 17. tog ugovora, kao ugovorna strana koja nije povrijedila ugovorne odredbe, bio ovlašten odrediti tržišnu vrijednost predmetnih dionica u slučaju povrede ugovora. Nadalje, iz spisu priloženih isprava, razvidno je da je tužitelj, a nakon što mu tuženik nije isplatio reotkupnu cijenu, u više navrata pokušao prodati predmetne dionice putem javnih dražbi, kao i prikupljanjem pisane ponude, a koje prodaje tijekom 2015., 2016. i 2017. su ostale bez uspjeha i po cijeni za jednu dionicu od 130,00 kn, odnosno 105,00 kn te 85,00 kn, a u konačnici i po cijeni od 30,00 kn. Time je tužitelj postupio u smislu odredbi članka 17.6 Ugovora. U skladu s tim člankom Ugovora tužitelj je pored pokušaja prodaje predmetnih dionica imao mogućnost, ali ne i obvezu, pribaviti ponude "market markera", a za koje pravo je tužitelj pojasnio da se nije koristilo, navodeći da za predmetnu dionicu "market markeri" uopće nisu imenovani, a niti predmetna dionica kotira na uređenom tržištu. Stoga je tužitelj u skladu s navedenim odredbama Ugovora imao pravo utvrditi neto vrijednost predmetnih dionica, a koja se sukladno sklopljenom ugovoru uzima kao tržišna vrijednost u slučaju povrede ugovora. Ovdje valja navesti i da je tužitelj dokazao da je, u skladu s odredbama sklopljenog okvirnog repo ugovora, svojim dopisima obavijestio tuženika o povredi ugovora, kao i da je predmetne dionice bezuspješno pokušao prodati, a nakon čega je isti utvrdio tržišnu vrijednost predmetnih 120.000 dionica u iznosu od 3.097.200,00 kn.

74. U odnosu na tržišnu vrijednost predmetnih dionica društva Opeka d.d. na dan 29. rujna 2015., kao dan dospijeca na plaćanje reotkupne cijene u iznosu od 18.331.084,93 kn sukladno sklopljenom Okvirnom repo ugovoru i četvrtom Dodatku br. 2. tom ugovoru, ističe se da je tužitelj u spis priložio procjenu vrijednosti predmetnih dionica koja je izrađena 31.1.2016. od strane društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o., a kojom procjenom je utvrđena vrijednost od 26,71 kn do 32,56 kn po dionici, odnosno da se vrijednost 120.000 dionica procjenjuje na ukupno 3.205.788,00 kn do 3.906.977,00 kn. Tijekom ovog postupka provedena su i dva vještačenja po vještacima ekonomske struke, pri čemu je vještak Blažević, a primjenom isključivo statičke metode procjene, utvrdio da bi tržišna vrijednost dionice društva Opeka d.d. na dan 29. rujna 2015. iznosila 158,80 kn po jednoj dionici, odnosno da bi vrijednost 120.000 dionica tog društva na navedeni dan iznosila 19.056.000,00 kn. U ponovljenom postupku provedeno je novo vještačenje po vještaku Ivici Filipoviću, a koji je u konačnici naveo da bi tržišna vrijednost dionice društva Opeka d.d. zapravo iznosila 0,00 kn na navedeni datum 29. rujna 2015. Vezano uz nalaz i mišljenje vještaka Ivica Filipovića, potrebno je istaknuti da je taj vještak u svom mišljenju iznio procjenu vrijednosti tih dionica na dan 29. rujna 2015. u iznosu od 289,00 kn, primjenom procjene metodom povijesnih transakcija vrijednosti predmetne dionice, odnosno vrijednosti u iznosu od 162,07 kn po dionici primjenom metode knjigovodstvene vrijednosti, ali je isto tako istakao i da navedena vrijednost dionice po te dvije metode procjene ne predstavljaju tržišnu vrijednost dionice društva Opeka d.d. na dan 27. siječnja 2015. i 29. rujna 2015., temeljeći taj

svoj zaključak prije svega na financijskim podacima o poslovanju društva Opeka d.d. za razdoblje od 2010. do 2014. te revizorskim izvješćima o tim financijskim podacima.

75. S tim u svezi potrebno je navesti kako iz spisu priloženih financijskih izvještaja društva Opeka d.d. za razdoblje od 2010. do 2014. doista proizlazi kako su rezultati poslovanja društva Opeka d.d. u tom razdoblju bili takvi da je društvo imalo ostvarene gubitke u poslovanju, blokadu računa te je svoja plaćanja obavljalo ugovorima o cesijama ili asignacijama s povezanim društvima, a isto tako je postojala visoka zaduženost te je društvo založilo svoju pokretnu i nepokretnu imovinu. Uzimajući u obzir navedene podatke o poslovanju društva Opeka d.d. u razdoblju od 2010. do 2014., kao i činjenicu da je nakon toga nad društvom Opeka d.d. u 2014. otvoren postupak predstečajne nagodbe, a koja predstečajna nagodba u konačnici nije pravomoćno sklopljena te je nakon toga u 2019. nad tim društvom otvoren stečajni postupak, to se samim time zaključak vještaka Filipovića o vrijednosti predmetne dionice na dan 27. siječnja 2015. i 29. rujna 2015. u iznosu od 0,00 kn ukazuje opravdanim. Ovdje valja navesti i da je vještak Filipović doista u svom pisanom nalazu i mišljenju naveo da se vrijednost dionice društva Opeka d.d. ne bi mogla utvrditi primjenom metode diskontiranih novčanih tokova, a nakon toga na ročištima na kojima je isti saslušan, kao i u dopuni svog nalaza i mišljenja, naveo da je upravo na temelju te metode procjene izrazio svoje mišljenje o vrijednosti predmetne dionice u iznosu od 0,00 kn. Takve svoje navode vještak je obrazložio ističući da se metodom diskontiranih novčanih tokova vrši procjena vrijednosti dionica na način da ta metoda uključuje detaljne procjene financijskih izvještaja poduzeća za buduće razdoblje od pet do deset godina, a koji podaci o poslovanju poduzeća su vještaku Filipoviću u trenutku izrade nalaza i mišljenja u 2022. već bili poznati i koji su prikazani u Tablici 2. njegovog nalaza i mišljenja. Iz tih podataka proizlazi da je društvo Opeka d.d. u narednom razdoblju od 2015. pa do 2020. svake godine poslovalo s gubitkom, a slijedom čega isti opravdavaju zaključak vještaka o tržišnoj vrijednosti dionice od 0,00 kn.

76. Vezano za prigovore tuženika da prodaja ukupno 120.000 dionica društva Opeka d.d. od strane tužitelja ne predstavlja razuman tržišni volumen te da je takvo postupanje tužitelja, kojim je isti ponudom cijelog paketa dionica na javnoj dražbi, imalo za posljedicu srozavanje cijene dionice, ističe se da je vještak Blažević u svom nalazu i mišljenju naveo da prodaja 120.000 dionica odjednom ne predstavlja razuman tržišni volumen te da je isto moglo utjecati na sniženje cijene predmetne dionice. S druge strane, vještak Filipović, a koje mišljenje prihvaća i ovaj sud, istakao je da ponuda 120.000 dionica na tržištu kapitala u Republici Hrvatskoj je neuobičajena i ne predstavlja razuman tržišni volumen, ali da isto tako nekoliko pokušaja prodaje cijelog paketa dionica od strane tužitelja nije imalo za posljedicu smanjenje odnosno srozavanje cijene iste, a što proizlazi iz Tablice 3. njegovog nalaza i mišljenja, iz koje je razvidno da je i nakon takvih pokušaja prodaje od strane tužitelja, prodajna cijena te dionice ostala ista kao i prethodno tim pokušajima prodaje od strane tužitelja. Stoga, proizlazi zaključak da pokušaji prodaje cijelog paketa dionica od strane tužitelja nisu imali za posljedicu sniženje cijene predmetne dionice.

77. Slijedom naprijed navedenog, a uzimajući u obzir isprave priložene spisu, kao i provedeno vještačenje po vještaku Ivici Filipoviću, koje ovaj sud prihvaća, te priloženu procjenu vrijednosti dionice društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o., ovaj sud je zaključio kako je tužitelj s pravom, a sukladno odredbama članka 17. sklopljenog ugovora između stranaka, utvrdio vrijednost dionica društva Opeka d.d. u iznosu od 32,56 kn po dionici, odnosno vrijednost 120.000 dionica u iznosu od 3.906.977,00 kn, a koja ujedno predstavlja i tržišnu vrijednost tih dionica na dan 29. rujna 2015. Budući da su stranke u sklopljenom Okvirnom ugovoru o reotkupu vrijednosnih papira, a sukladno odredbama članka 17.4.1 i 17.4.2, ugovorile da u slučaju neplaćanja reotkupne cijene neće doći do isporuke odnosno povrata vrijednosnih papira, već će se utvrditi njihova tržišna vrijednost na dan reotkupa odnosno na dan dospijeca, a što će se obračunati u novčana potraživanja te će se od tako dobivenog većeg iznosa kojeg jedna ugovorna strana duguje drugoj ugovornoj strani oduzeti manji iznos kojeg druga ugovorna strana duguje prvoj ugovornoj strani, a nakon čega će se smatrati da je prijebojem nastala neto razlika koja dospijeva na naplatu prvog radnog dana nakon što je nastupila bilo koja povreda ugovora iz članka 17.1.a) do j), to stoga proizlazi da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan. Naime, kada se od ugovorene reotkupne cijene koju je tuženik bio dužan platiti tužitelju, sukladno sklopljenom četvrtom Dodatku broj 2 Okvirnog ugovora, u iznosu od 18.331.084,93 kn oduzme tržišna vrijednost odnosno cijena 120.000 dionica društva Opeka d.d. na dan 29. rujna 2015. u iznosu od 3.906.977,00 kn, dobije se razlika u iznosu od 14.423.884,93 kn, a koji iznos je tuženik dužan isplatiti tužitelju.

78. Slijedom naprijed navedenog i sukladno naprijed navedenim zakonskim odredbama sud je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja kojim isti potražuje od tuženika isplatu iznosa od 14.423.884,93 kn, a što preračunato po fiksnom tečaju konverzije u EUR (1 euro = 7,53450 kuna) iznosi 1.914.378,52 EUR.

79. Budući da tuženik kao dužnik kasni s ispunjenjem novčane obveze isti je, sukladno odredbama članka 29. stavak 1. ZOO-a, dužan tužitelju na dosuđeni iznos od 1.914.378,52 EUR / 14.423.884,93 kn platiti i zakonske zatezne kamate, a koje na taj iznos teku od 29. rujna 2015., kao dana dospijeca na plaćanje navedene tražbine, pa do isplate i to po stopi propisanoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a za odnose iz trgovačkih ugovora, jer se u konkretnom slučaju radi o takvom ugovoru. Ovdje valja navesti da je Zakonom o izmjenama Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 114./2022.), između ostalog, mijenjan članak 29. stavak 2. ZOO-a kojom izmijenjenom odredbom je propisano da se stopa zateznih kamata na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena. Ta izmijenjena odredba ZOO-a stupila je na snagu 1. siječnja 2023., kao dana kada je euro uveden kao službena valuta u Republici Hrvatskoj. Tužitelj je u svom uređenom tužbenom zahtjevu (predan u spis na ročištu od 3. veljače 2023.), za razdoblje od 1. siječnja 2023. do isplate zatražio plaćanje zateznih kamata po manjoj stopi od naprijed navedene, a radi čega su tužitelju za razdoblje od 1. siječnja 2023. priznate zatezne kamate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje

glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, kako je to isti i zatražio.

80. Slijedom svega naprijed navedenog, odlučeno je kao u točki I. izreke ove presude.

81. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavak 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22, dalje ZPP), uz primjenu odredbi važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22, dalje OT), kao i odredbi Tarife sudskih pristojbi. Budući da je tužbeni zahtjev tužitelja usvojen te je tuženik izgubio ovu parnicu, tuženik je dužan naknaditi tužitelju opravdane troškove postupka koji su mu bili potrebni za vođenje ove parnice. S obzirom na označenu vrijednost predmeta spora u iznosu od 14.423.884,93 kn, sukladno Tbr. 7. t. 1. OT-a, puna nagrada u ovom predmetu iznosi 8385 bodova.

82. Tužitelju su kao osnovani priznati troškovi za sastav tužbe od 20.5.2016. u visini od 8385 bodova, sukladno Tbr. 7. t. 1. OT-a, zatim za zastupanje na ročištima od 7.12.2016., 22.5.2017., 6.9.2017., 8.11.2017., 23.7.2019., 15.3.2022., 16.12.2022. i 3.2.2023. u visini od po 8385 bodova za svako od navedenih ročišta, sukladno Tbr. 9. t. 1. OT-a, kao i za sastav četiri obrazložena podneska od 28.10.2016., 16.5.2017., 19.3.2018. i 8.3.2019. u visini od po 8385 bodova za svaki od navedenih podnesaka, Tbr. 8. t. 1. OT-a. Nadalje, tužitelju su kao osnovani priznati i troškovi za sastav podnesaka od 6.10.2022., 21.12.2022. i 24.1.2023. u visini od po 50 bodova za svaki od tih podnesaka, sukladno Tbr. 8. t. 3. OT-a, kao i za sastav žalbe na presudu ovog suda broj P-348/2016-43 od 12.9.2019. u visini od 10481 bod, sukladno Tbr. 10. t. 1. OT-a. Dakle, tužitelju su kao osnovani priznati troškovi parničnog postupka u ukupnoj visini od 119636 bodova, a što pomnoženo s vrijednošću jednog boda od 15,00 kn, sukladno Tbr. 50. OT-a, iznosi 1.794.540,00 kn, na koji iznos je tužitelju trebalo priznati i pripadajući PDV po stopi od 25% u iznosu od 448.635,00 kn. Tužitelju je također priznat i zatraženi trošak vještačenja u iznosu od 5.000,00 kn, kao i trošak plaćene sudske pristojbe za žalbu protiv presude u iznosu od 10.000,00 kn.

83. Tužitelju nisu kao osnovani priznati više zatraženi troškovi za sastav tužbe, zatim za zastupanje na ročištima od 7.12.2016., 22.5.2017., 6.9.2017., 8.11.2017., 23.7.2019., 15.3.2022., 16.12.2022. i 3.2.2023. te za sastav podnesaka od 28.10.2016., 16.5.2017., 19.3.2018. i 8.3.2019. i to u visini od po 1615 bodova za svaku od navedenih radnji, sve obzirom da tužitelja taj više zatraženi trošak u smislu odredbi Tbr. 7. t. 1. u vezi s Tbr. 8. t. 1. i Tbr. 9. t. 1. OT-a, a uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora, ne pripada. Iz istog razloga tužitelju nije priznat ni više zatraženi trošak za sastav žalbe u visini od 2019 bodova, a to sukladno Tbr. 10. t. 1. u vezi s Tbr. 7. t. 1. OT-a. Nadalje, tužitelju nisu priznati zatraženi troškovi za sastav podnesaka od 19.5.2022., 21.5.2022. i 8.8.2022. u visini od po 50 bodova za svaki od tih podnesaka, kao i trošak sastava podneska od 11.3.2022. u visini od 10000 bodova, jer se po ocjeni ovog suda ne radi o podnescima koji su bili potrebni za

vođenje ovog postupka, pri čemu se napominje i da podneska tužitelja od 21.5.2022. u spisu nema. Isto tako, tužitelju nije priznat više zatraženi trošak za sastav podneska od 24.1.2023. u visini od 9950 bodova, jer se po ocjeni ovog suda ne radi o jednom od podnesaka iz Tbr. 8. t. 1. OT-a, već o ostalom podnesku za koji tužitelju pripada naknada troška po Tbr. 8. t. 3. OT-a, a po kojoj odredbi OT-a mu je trošak za taj podnesak i priznat (50 bodova). Na kraju, tužitelju nije priznat ni zatraženi trošak pristupa na ročište za objavu presude u visini od 50 bodova, jer na to ročište za tuženika nije pristupio odvjetnik kao punomoćnik pa ga stoga taj trošak ne pripada. Dakle, tužitelju nije kao osnovan priznat zatraženi trošak u ukupnoj visini od 43164 boda, a što pomnoženo s vrijednošću jednog boda od 15,00 kn, sukladno Tbr. 50. OT-a, iznosi 647.460,00 kn. Na tako nepriznati trošak, tužitelja ne pripada ni obračunati PDV po stopi od 25% u iznosu od 161.865,00 kn.

84. Ovdje valja navesti i da je tužitelj u popisu troška zatražio i naknadu za sudske pristojbe po odluci suda. Budući da tužitelj u tom dijelu nije određeno postavio svoj zahtjev za naknadu troška (po osnovi ili po visini), a u smislu odredbi članka 164. stavak 1. i 2. ZPP-a, jer u tom dijelu nije određeno naveo za koje sudske pristojbe i u kojem iznosu potražuje naknadu troška, to stoga o tako neodređenom zahtjevu za naknadu troška u tom dijelu sud nije niti mogao odlučiti.

85. Slijedom navedenog, tužitelju su kao osnovani priznati troškovi parničnog postupka u ukupnom iznosu od 2.258.175,00 kn, a što preračunato po fiksnom tečaju konverzije (1 euro = 7,53450 kuna) iznosi 299.711,33 EUR, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja ove presude do isplate, dok je njegov zahtjev za naknadu više zatraženih troškova postupka u ukupnom iznosu od 809.325,00 kn, a što preračunato po fiksnom tečaju konverzije iznosi 107.415,89 EUR, trebalo odbiti kao neosnovan pa je stoga o troškovima parničnog postupka odlučeno kao u točkama II. i III. izreke ove presude.

86. Sukladno odredbama Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine broj 57/22 i 88/22) novčani iznosi navedeni u izreci ove presude iskazani su dvojno, u eurima i u kunama, uz primjenu fiksnog tečaja konverzije i sukladno pravilima za preračunavanje i zaokruživanje iz tog Zakona (1 euro = 7,53450 kuna).

U Splitu 6. rujna 2023.

Sudac

Paško Bačić

Dokument je elektronički potpisan:
PAŠKO BAČIĆ

Vrijeme potpisivanja:
06-09-2023
14:06:16

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#190D4652335093432323937563236
L=SPLIT
S=BAČIĆ
OU=PAŠKO
CN=PAŠKO BAČIĆ

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u tri primjerka, u roku od osam dana od dana dostave ove presude.

Dna:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: 9-3085c-5a7c5

Kontrolni broj: 0e960-de541-e47f8

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=PAŠKO BAČIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 66 PŽ-3275/2023-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Draženke Deladio, predsjednice vijeća, Tatjane Kujundžić Novak, suca izjavitelja i Mirne Maržić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja IMEX BANKA d.d., OIB 99326633206, Split, Tolstojeva 6, kojeg zastupa punomoćnik Đorđe Malešević, odvjetnik u Šibeniku, protiv tuženika EUROPLANTAŽE d.d., OIB 59170148274, Brođanci, Trg 2, kojeg zastupa punomoćnik Predrag Brlečić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Brlečić & partneri j.t.d. u Varaždinu, za isplatu iznosa od 1.914.378,52 EUR / 14.423.884,93 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-697/2021-39 od 6. rujna 2023., u sjednici vijeća održanoj 2. studenog 2023.

presudio je

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-697/2021-39 od 6. rujna 2023. u pobijanim točkama I. i II. njene izreke.

II. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troška sastava odgovora na žalbu u iznosu od 6.190,27 EUR.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Splitu u točki I. izreke prihvaćen je tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 1.914.378,52 EUR / 14.423.884,93 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 29. rujna 2015. do isplate po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena. U točki II. izreke naloženo je tuženiku u roku od osam dana naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 299.711,33 EUR / 2.258.175,00 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 6. rujna

2023. po odgovarajućoj kamatnoj stopi. U točki III. izreke odbijen je kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 107.415,89 EUR / 809.325,00 kn.

2. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da tužitelj potražuje od tuženika isplatu iznosa od 1.914.378,52 EUR / 14.423.884,93 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a koji iznos predstavlja razliku cijene 120.000 dionica društva Opeka d.d. oznake OPEK-RA utvrđene od strane tužitelja u iznosu od 3.907.200,00 kn i iznosa od 18.331.084,93 kn kojeg se tuženik na ime reotkupne cijene obvezao platiti tužitelju za te dionice na dan 28. rujna 2015., temeljem sklopljenog Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira (Okvirni repo ugovor) od 21. siječnja 2015. i dodatka br. 2. tom Okvirnom repo ugovoru. Tuženik ističe da je tužitelj sklapanjem predmetnog ugovora na sebe prenio vlasništvo 120.000 dionica oznake OPEK-R-A, koje su na dan 29. rujna 2015. na burzi kotirale po prosječnoj cijeni od 289,50 kn i da se vrijednost tih dionica koje je tužitelj upisao kao svoje vlasništvo trebalo utvrđivati upravo na dan 29. rujna 2015., te da tužitelju ništa ne duguje. Sud je prihvatio tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 1.914.378,52 EUR / 14.423.884,93 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na temelju odredbe čl. 1021. i čl. 29. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO). O troškovima postupka odlučeno je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP).

3. Tuženik je podnio žalbu protiv točke I. i II. izreke iz svih žalbenih razloga. U bitnome navodi da je vještak Filipović potvrdio stajalište vještaka Blaževića da se u ovom konkretnom slučaju vrijednost dionica društva Opeka d.d. može utvrditi jedino statičkom metodom pa tako iz nalaza i mišljenja vještaka Filipovića proizlazi da vrijednost predmetnih dionica na dan 29. rujna 2015., prema metodi knjigovodstvene vrijednosti, iznosi 162,07 kn po dionici dok je vještak Blažević u ranije provedenom postupku, utvrdio vrijednost pojedine dionice u visini od 158,80 kn, što znači da je tužba i tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan u cijelosti obzirom je isti nesporno postao vlasnikom 120.000 dionica čija je ukupna vrijednost na dan 29. rujna 2015. iznosila najmanje 19.056.000,00 kn. Navodi da su oba vještaka decidirano tvrdila kako se u ovom konkretnom slučaju ne može primijeniti metoda diskontiranih novčanih tokova. U osnovnom nalazu i mišljenju vještaka Filipovića se izrijekom navodi kako bi pri procjeni vrijednosti dionice društva Opeka d.d. Osijek također bilo neprimjereno primijeniti metodu diskontiranih novčanih tokova zbog toga što se ta metoda temelji na projekcijama financijskih izvještaja za razdoblje od pet do deset godina. Na ročištu održanom radi saslušanja vještaka Filipovića isti je kao obrazloženje svoje izjave da je vrijednost dionice Opeka iznosila 0,00 kn naveo „ja osobno mislim da je tržišna vrijednost dionica društva Opeka d.d. takva da ja osobno ne bih dao ni lipu za tu dionicu.“ Na upit suda na kojoj metodi procjene vrijednosti dionica temelji svoj zaključak o tržišnoj vrijednosti dionica Opeka d.d. od 0,00 kn na dan 27. siječnja 2015. i 29. rujna 2015., vještak je odgovorio da se takva procjena temelji na primjeni metode diskontiranih novčanih tokova iako je u svom nalazu i mišljenju naveo da se metoda diskontiranih novčanih tokova u ovom postupku ne može primijeniti, a isto je ponovio u dopuni nalaza i mišljenja. Nakon ovakvog proturječnog nalaza i mišljenja,

kako pismenog tako i usmenog, nije bilo moguće izvući zaključak o tome koliko je iznosila tržišna vrijednost dionica društva. Stoga tužitelj u ovom postupku nije dokazao da bi vrijednost dionica društva Opeka d.d. koje je on zadržao u svom vlasništvu i time naplatio svoje potraživanje prema tuženiku bila 0,00 kn ili pak 32,56 kn. Zaključno navodi kako predmetni Okvirni repo ugovor sadrži u sebi i odredbe o kupoprodaji i ne može se tretirati isključivo kao ugovor o kreditu slijedom čega se i u ovom slučaju ima primijeniti odredba iz čl. 388. ZOO-a. Predlaže da ovaj sud pobijanu presudu preinači na način da odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan i tužitelju naloži plaćanje uzrokovanih troškova ovog postupka prema predanom troškovniku uvećano za troškove sastava ove žalbe u iznosu od 24.761,10 EUR uvećano za PDV od 25% tj. iznos od 6.190,27 EUR, te za iznos plaćene sudske pristojbe na žalbu od 1.327,23 EUR.

4. U odgovoru na žalbu tuženika, tužitelj osporava žalbene navode i predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu i potražuje trošak sastava odgovora na žalbu u iznosu od 6.190,27 EUR.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitavši presudu na temelju odredbi čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijana presuda pravilna i zakonita.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 1.914.378,52 EUR / 14.423.884,93 kn, a koji iznos predstavlja razliku cijene 120.000 dionica društva Opeka d.d. oznake OPEK-R-A utvrđene od strane tužitelja u iznosu od 3.907.200,00 kn i iznosa od 18.331.084,93 kn, kojeg se tuženik na ime reotkupne cijene obvezao platiti tužitelju 28. rujna 2015.

8. Iz isprava u spisu proizlazi i između strankama nije sporno:

- da su 22. siječnja 2015. sklopile Okvirni ugovor o reotkupu vrijednosnih papira (Okvirni repo ugovor), kojim se uređuju međusobna prava i obveze u pogledu pojedinačnih poslova otkupa i reotkupa vrijednosnih papira koje će stranke zaključivati na temelju istog Okvirnog ugovora,

- da je 27. siječnja 2015. između stranaka sklopljen prvi dodatak br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira, a kojim tužitelj kao kupac kupuje od tuženika kao prodavatelja 120.000 redovnih dionica društva Opeka d.d. Osijek, oznake OPEK-R-A za kupoprodajnu cijenu u iznosu od 18.300.000,00 kn, s tim da je kao datum zaključivanja transakcije odnosno datum kupnje naveden 27. siječnja 2015., dok je kao datum reotkupa tih dionica od strane tuženika određen 27. travnja 2015., a reotkupna cijena koju se tuženik obvezuje platiti je određena u iznosu od 18.390.246,58 kn,

- da je 27. travnja 2015. između stranaka sklopljen drugi dodatak br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira, a čiji je predmet također kupnja iste vrste i količine dionica od strane tužitelja kao kupca i tuženika kao prodavatelja, s tim da je datum transakcije odnosno datum kupnje određen 27. travnja 2015., dok je

kao datum reotkupa tih dionica od strane tuženika određen 27. srpnja 2015., a reotkupna cijena u iznosu od 18.391.249,32 kn,

- da je 27. srpnja 2015. između stranaka sklopljen treći dodatak br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira, a čiji je predmet također kupnja iste vrste i količine dionica od strane tužitelja kao kupca i tuženika kao prodavatelja, s tim da je kao datum transakcije odnosno kupnje određen 27. srpnja 2015., dok je datum reotkupa tih dionica od strane tuženika određen 28. kolovoza 2015., a reotkupna cijena u iznosu od 18.332.087,67 kn,

- da je 28. kolovoza 2015. između stranaka sklopljen četvrti dodatak br. 2. Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira, a čiji je predmet također kupnja iste vrste i količine dionica od strane tužitelja kao kupca i tuženika kao prodavatelja, s tim da je kao datum transakcije odnosno datum kupnje određen 28. kolovoza 2015., dok je kao datum reotkupa tih dionica od strane tuženika određen 28. rujna 2015., a reotkupna cijena u iznosu od 18.331.084,93 kn,

- da je tužitelj na temelju naprijed navedenog Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira i dodatku br. 2. tog Ugovora stekao u vlasništvo 120.000 dionica društva Opeka d.d. Osijek, oznake OPEK-R-A;

- da tuženik nije sukladno sklopljenom četvrtom dodatku Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira otkupio predmetne dionice 28. rujna 2015. po ugovorenoj reotkupnoj cijeni od 18.331.084,93 kn,

- da je tužitelj nakon što tuženik 28. rujna 2015. nije otkupio predmetne dionice, odnosno nije isplatio ugovorenu reotkupnu cijenu u iznosu od 18.331.084,93 kn, na temelju odredbe iz čl. 17.1. Ugovora, dionice procijenio u iznosu od 3.907.200,00 kn i zatražio od tuženika isplatu razlike u iznosu od 14.423.884,93 kn.

9. Između stranaka je sporno je li tužitelj nakon što mu tuženik 28. rujna 2015. nije isplatio dogovorenu reotkupnu cijenu za prodane dionice imao pravo samostalno utvrđivati tržišnu vrijednost tih dionica, odnosno kolika je vrijednost 120.000 dionica društva Opeka d.d. oznake OPEK-R-A. na tržištu 28. rujna 2015.

10. Repo poslovi - ugovori su transakcija koja podrazumijeva pozajmljivanje trenutačno raspoloživih sredstava, a s druge strane, prodaju vrijednosnice zajmodavcu s obvezom ponovnog otkupa tih istih vrijednosnica od zajmodavca u dogovoreno vrijeme i po dogovorenoj cijeni, koja uključuje kamatu. Kod repo posla (transakcije) tražitelj kredita je ujedno i prodavatelj vrijednosnica koje služe kao kolateral dok je kupac vrijednosnica istovremeno i kreditor. Transakcija se obavlja u dvije faze s tim da tražitelj kredita u prvoj fazi pozajmljuje novac (uzima kredit) od davatelja kredita odnosno kupca vrijednosnica uz istovremenu prodaju vrijednosnica istoj osobi. U drugoj fazi korisnik kredita vraća pozajmljeni novac uvećano za kamate s tim da istovremeno kupuje te iste vrijednosnice od davatelja kredita.

11. Dakle, davatelj kredita (kupac vrijednosnih papira) kreditirao je primatelja kredita (prodavatelja) na određeno vrijeme. Svoje potraživanje osigurao je primanjem vrijednosnih papira. Kupac vrijednosnih papira dobit će nakon zatvaranja transakcije svoj novac natrag, ali uvećan za ugovorenu kamatu prema dogovorenoj kamatnoj stopi. Upravo kamate ukazuju na pravu prirodu repo posla, a to je kreditiranje, čime se zapravo plaća korištenje tuđeg novca. Pojam repo kredita reguliran je u čl. 2. t. 6. u čl. 3. t. 11. Odluke o uvjetima i načinu odobravanja kratkoročnog interventnog

kredita („Narodne novine“ broj 32/99). Stoga su neosnovani žalbeni navodi tuženika kada tvrdi da se ovdje radi o ugovoru o kupoprodaji, a ne ugovoru o kreditu.

12. Prema čl. 17.4.1. Ugovora, ekvivalent vrijednosnih papira te ekvivalentni margin vrijednosnih papira u slučaju povrede ugovornih odredbi iz čl. 17.1. Ugovora (tržišna vrijednost prilikom povrede ugovora), a na novi dan reotkupa odnosno dan dospijea, kao i iznos margina u novcu sa pripadajućom kamatom, a koje je svaka ugovorna strana dužna isporučiti odnosno isplatiti drugoj ugovornoj strani obračunat će i utvrditi na novi dan reotkupa odnosno dan dospijea ugovorna strana koja nije prekršila te odredbe. Prema čl. 17.4.2. nakon što navedeni iznosi budu utvrđeni, odnosno nakon što bude obračunato koliko svaka ugovorna strana duguje drugoj ugovornoj utvrditi će se njihova tržišna vrijednost prilikom povrede ugovora.

13. U čl. 17.6. ugovora određeno je da ugovorna strana koja nije prekršila ugovorne odredbe obvezuje se bez odgađanja ugovornoj strani koja je prekršila ugovorne odredbe poslati pisanu obavijest, a kojom obavještava drugu ugovornu stranu da je postupila po jednom od načina predviđenih točkama A, B i C članka 17.6. 26. Točkama A, B i C članka 17.6. ugovora stranke su ugovorile način utvrđivanja tržišne vrijednosti ekvivalent vrijednosnih papira u slučaju povrede ugovora na način da je točkom A predviđeno utvrđivanje tržišne vrijednosti u slučaju prodaje vrijednosnih papira, točkom B je određeno utvrđivanje tržišne vrijednosti pribavljanjem ponuda od najmanje dva ili više „market markera“ ili stalnih „dealera“ na odgovarajućem tržištu, pri čemu se kotacije moraju odnositi na komercijalno razuman volumen (a što da ima pravo utvrditi ugovorna strana koja nije prekršila ugovorne odredbe), dok je točkom C određeno utvrđivanje tržišne vrijednosti vrijednosnih papira u slučaju da ugovorna strana koja nije prekršila odredbe nije uspjela prodati ili kupiti vrijednosne papire u skladu s točkom A ili pribaviti ponude u skladu s točkom B.

14. iz isprava u spisu proizlazi da je tužitelj dopisom od 20. studenog 2015. u skladu s odredbom čl. 17.6. Ugovora obavijestio tuženika o povredi odredbi sklopljenog ugovora budući da tuženik unatoč preuzetoj obvezi reotkupa vrijednosnih papira odnosno dionica koji je konačno dospio 28. rujna 2015. nije uplatio reotkupnu cijenu za predmetne dionice, odnosno da nije vratio zaprimljeni iznos kupovnine od 18.300.000,00 kn. Nadalje, dopisom od 27. travnja 2016., tužitelj je obavijestio tuženika da je sukladno odredbi čl. 17.6. najprije pokušao prodati kupljene dionice javnom dražbom na Zagrebačkoj burzi, a kada u tome nije uspio zbog nedostatka bilo kakvih ponuda (dionice nisu kotirale na burzi) da je u smislu odredbi čl. 17.4. i 5. 17.6.C utvrdio vrijednost predmetnih dionica i to na temelju procjene ovlaštenog investicijskog društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o. od 31. siječnja 2016., iz koje procjene proizlazi da dionice Opeke d.d. vrijede od 26,71 kn do 32,56 kn po dionici, odnosno da se vrijednost 120.000 dionica procjenjuje od 3.205.788,00 kn do 3.906.977,00 kn.

15. S obzirom na to da tuženik na ugovoreni dan reotkupa 28. rujna 2015. nije platio tužitelju reotkupnu cijenu, što ne spori, a kako iz naprijed citiranih odredbi proizlazi da su stranke ugovorile kako se u tom slučaju kupljeni vrijednosni papiri neće vraćati prodavatelju već će se utvrditi njihova tržišna vrijednost, koju bi imala

pravo utvrditi ugovorna strana koja nije povrijedila odredbe ugovora, te se tako utvrđena tržišna cijena vrijednosnih papira ima prebiti s iznosom reotkupne cijene, a preostali višak bila bi dužna platiti ona ugovorna strana koja duguje više, a koji iznos odnosno neto razlika dospijeva na naplatu prvog dana nakon što je nastupila povreda ugovora iz članka 17.1.a), a što je u konkretnom slučaju 29. rujna 2015. što je pravilno prvostupanjski sud utvrdio.

16. Zbog procijene visine, odnosno tržišne vrijednosti spornih dionica provedeno je vještačenje po vještaku Ani Blaževiću, koji je dao izračun tržišne cijene dionica društva Opeka d.d. Osijek na dan 29. rujna 2015., navodeći pritom da je taj izračun napravljen na isti način kao i izračun tržišne vrijednosti dionica na dan 27. siječnja 2015. statičkom metodom, koja je jedino primjenjiva na društvo Opeka d.d. i za dionicu tog društva. Prilikom te procjene vrijednosti dionice na dan 29. rujna 2015. vještak je naveo da je koristio iste bilančne podatke koji su javno objavljeni, a koje je koristio u svom prvom nalazu i mišljenju, i to bilančne podatke o poslovanju društva Opeka d.d. na dan 30. rujna 2015., navodeći pritom da ti bilančni podaci bitno ne odstupaju od revidiranih bilančnih podataka na dan 31. prosinca 2015. odnosno tri mjeseca kasnije. Sukladno tome, sudski vještak je u dopuni nalaza i mišljenja zaključio da je tržišna cijena dionice društva Opeka d.d. Osijek na dan 29. rujna 2015. iznosila 158,80 kn po jednoj dionici.

17. Tužitelj je u cijelosti osporio nalaz i mišljenje vještaka Ante Blaževića, u bitnom navodeći da je vještak izabrao pogrešnu metodu procjene vrijednosti dionica jer da je utvrđena tržišna vrijednost dionice primjenom statičke metode koju je koristio vještak pogrešna iz razloga što se ista temelji na bilančnim podacima društva Opeka d.d. za 2014. i 2015. godinu, koje je vještak koristio, a sve to iz razloga što takvi podaci ne odgovaraju stvarnom stanju. Stoga je provedeno novo vještačenje po vještaku Ivici Filipoviću koji je u svom mišljenju iznio procjenu vrijednosti tih dionica na dan 29. rujna 2015. u iznosu od 289,00 kn primjenom procjene metodom povijesnih transakcija vrijednosti predmetne dionice, te u iznosu od 162,07 kn po dionici primjenom metode knjigovodstvene vrijednosti, navodeći da vrijednost dionice po te dvije metode procjene ne predstavljaju tržišnu vrijednost dionice društva Opeka d.d. na dan 27. siječnja 2015. i 29. rujna 2015. i da bi tržišna vrijednost dionice društva Opeka d.d. zapravo iznosila 0,00 kn na navedeni datum 29. rujna 2015. Vještak je na ročištu održanom 16. prosinca 2022., i u dopunskom nalazu od 19. prosinca 2022. izjavio da svoj zaključak o tržišnoj vrijednosti dionica opeka d.d. u iznosu od 0,00 kn na navedene datume 27. siječnja 2015. i 29. rujna 2015. temelji na metodi diskontiranih novčanih tokova.

18. Neosnovan je žalbeni navod da je vještak Filipović potvrdio stajalište vještaka Blaževića da se u ovom konkretnom slučaju vrijednost dionica društva Opeka d.d. može utvrditi jedino statičkom metodom, upravo suprotno vještak Filipović je u svom nalazu naveo da je utvrđena tržišna vrijednost dionice primjenom statičke metode koju je koristio vještak Blažević pogrešna.

19. Dakle, vještaci su dali oprečna mišljenja u pogledu tržišne vrijednosti dionica, odnosno vještak Ante Blažević je utvrdio tržišnu vrijednost dionice primjenom statičke metode u iznosu od 158,80 kn za koju je vještak Ivica Filipović

utvrdio da se ne može primijeniti kao ni metoda usporedivih transakcija i metoda usporedivih društava zbog toga što ne postoje usporediva društva u Republici Hrvatskoj s čijim dionicama se javno trgovalo na burzi, a ni predmetnom dionicom (oznake OPEK-R-A). Vještak Ivica Filipović je naveo i da pri procjeni vrijednosti dionice tog društva ne bi bilo primjereno primijeniti metodu diskontiranih novčanih tokova, zbog toga što se ta metoda temelji na projekcijama financijskih izvještaja za razdoblje od pet do deset godina. U svom mišljenju je iznio procjenu vrijednosti tih dionica na dan 29. rujna 2015. u iznosu od 289,00 kn primjenom procjene metodom povijesnih transakcija vrijednosti predmetne dionice, te u iznosu od 162,07 kn po dionici primjenom metode knjigovodstvene vrijednosti. Međutim, naveo je da vrijednost dionice po te dvije metode procjene ne predstavljaju tržišnu vrijednost dionice društva Opeka d.d. na dan 27. siječnja 2015. i 29. rujna 2015. i da bi tržišna vrijednost dionice društva Opeka d.d. zapravo iznosila 0,00 kn na navedeni datum.

20. Pokazatelj tržišne vrijednosti određene dionice je upravo sama ponuda i potražnja na tržištu, a iz isprava u spisu proizlazi kako nijedna dionica Opeke d.d. od strane tužitelja nije prodana 29. veljače 2016., 12. travnja 2016., 30. lipnja 2016., 18. svibnja 2017. po cijeni od 130,00 kn, 105,00 kn, 85,00 kn, 50, 00 i 30,00 kn, po pojedinoj dionici putem aukcije na Zagrebačkoj burzi. Tržišna cijena pojedine dionice od 158,80 kn, koju je vještak Ante Blažević utvrdio primjenom statičke metode, ne može se primijeniti u konkretnom slučaju što je potvrdio vještak Ivica Filipović. Nadalje, vještak Ivica Filipović koji je utvrdio cijenu po dvije metode kako je to prethodno navedeno ujedno je zaključio da te dvije metode procjene ne predstavljaju tržišnu vrijednost dionice društva Opeka d.d. na dan 27. siječnja 2015. i 29. rujna 2015. i da bi tržišna vrijednost dionice društva Opeka d.d. zapravo iznosila 0,00 kn prilikom kojeg izračuna je primijenio metodu diskontiranih novčanih tokova, što je ponovio na ročištu radi saslušanja i u dopunskom nalazu, a što ukazuje na proturječje s obzirom da je svom nalazu izričito tvrdio da se metoda diskontiranih novčanih tokova ne primjenjuje kod izračuna tržišne cijene.

21. Stranke su Okvirnom ugovorom o reotkupu vrijednosnih papira, a sukladno odredbama čl. 17.4.1 i 17.4.2, ugovorile da u slučaju neplaćanja reotkupne cijene neće doći do isporuke odnosno povrata vrijednosnih papira, već će se utvrditi njihova tržišna vrijednost na dan reotkupa odnosno na dan dospijeca. Iz dobivenih vještačkih nalaza, ne može se utvrditi realna tržišna vrijednost dionica društva Opeka d.d. na dan 29. rujna 2015, (po vještaku Blaževiću 158,00 kn, po vještaku Filipoviću 0,00 kn). Međutim, iz isprava u spisu proizlazi da tužitelj postupio sukladno čl. 17.6. Ugovora i najprije pokušao prodati kupljene dionice javnom dražbom na Zagrebačkoj burzi 29. veljače 2016., 12. travnja 2016., 30. lipnja 2016. i 18. svibnja 2017., što nije uspio, a zbog nedostatka ponuda na tržištu nije pribavljao ponude „market markera“, već je u smislu odredbi čl. 17.6.C utvrdio vrijednost predmetnih dionica na temelju procjene ovlaštenog investicijskog društva.

22. Zbog pada vrijednosti dionica na burzama, odnosno što dionice Opeka d.d. nisu uopće kotirale na burzi u spornom razdoblju, a kako u postupku nije utvrđeno da su kotirale na burzi po prosječnoj cijeni od 158,80 kn i 162,07 kn kako to tvrdi žalitelj, sud je prihvatio da bi realna tržišna vrijednost dionica (komercijalno razuman volumen) društva Opeka d.d. na dan 29. rujna 2015, iznosila 32,56 kn po

dionici, prema procjeni vrijednosti društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o., a koja ujedno predstavlja i tržišnu vrijednost tih dionica na dan 29. rujna 2015. Dakle, sud je zaključio da se kao realna tržišna vrijednost tih dionica na dan 29. rujna 2015. ima uzeti vrijednost od 32,56 kn po dionici, koju je tužitelj utvrdio na temelju ovlasti iz odredbe čl. 17.6. Ugovora, odnosno da se vrijednost 120.000 dionica procjenjuje u iznosu 3.906.977,00 kn, a što prihvaća i ovaj sud.

23. Stoga, kada se od ugovorene reotkupne cijene koju je tuženik bio dužan platiti tužitelju, u iznosu od 18.331.084,93 kn, oduzme tržišna vrijednost odnosno cijena 120.000 dionica društva Opeka d.d. na dan 29. rujna 2015. u iznosu od 3.906.977,00 kn, dobije se razlika u iznosu od 14.423.884,93 kn, što je sud pravilnom primjenom materijalnog prava sud dosudio tužitelju.

24. Pravilna je i zakonita odluka o trošku postupka na temelju odredbe čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. ZPP-a, uz primjenu odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22; dalje: OT).

25. Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a potvrditi presudu prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu.

26. Zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu je neosnovan, jer se ne radi o radnji potrebnoj za vođenje parnice i donošenje odluke drugostupanjskog suda, (čl. 166. st. 1. u vezi s čl. 155. ZPP-a).

Zagreb, 2. studenog 2023.

Dokument je elektronički potpisan:

Draženska Deladio

Vrijeme potpisivanja:

18-12-2023

13:09:39

DN:

C=HR

O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#0C1156415448522D3937333439333636353139

OU=Signature

S=Deladio

G=Draženska

CN=Draženska Deladio

Predsjednica vijeća

Draženska Deladio

Broj zapisa: **9-3085f-11b5b**

Kontrolni broj: **0984b-04053-92702**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Draženska Deladio, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Splitu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-697/2021-39

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Paško Bačić

Datum pravomoćnosti: 02.11.2023.

Datum ovršnosti: 23.01.2024.

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:

Broj zapisa: **9-30862-82ce3**

Kontrolni broj: **03bae-a5a63-5d354**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=30842297926.1.37, CN=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, L=SPLIT,
OID.2.5.4.97=VATHR-30842297926, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

IMEX BANKA D.D.

Adresa, Tel:01/555-555, Fax:01/555-555, IBAN:HR4024920081011111116, OIB:99326633206

Strana: 1

Datum izrade : 29.01.2024
 Poslovnica : 0200
 Partija/OIB : 00000000000000/
 Deviza : 978 EUR
 Referent : 0284

EUROPLANTAŽE DD

Obračun : 59001003

Dokument	Gr	Ax	Promet	Osnovica	Početak	Kraj	Broj	Kamatna	Metoda	Kamata
				obračuna		obračuna	dana	stopa		
59			299.711,33	299.711,33	06.09.2023	01.01.2024	117	12,000	4	11.528,62
59			0,00	299.711,33	01.01.2024	31.01.2024	30	12,500	4	3.070,81
			299.711,33							14.599,43
										14.599,43

Obračunato : 14.599,43 EUR

IMEX BANKA D.D.

Adresa, Tel:01/555-555, Fax:01/555-555, IBAN:HR4024920081011111116, OIB:99326633206

Strana: 1

Datum izrade : 29.01.2024
Poslovnica : 0200
Partija/OIB : 5950000016/
Deviza : 978 EUR
Referent : 0284

EUROPLANTAŽE DD

Obračun : 59001002

Dokument	Gr	Ax	Promet	Osnovica	Početak obračuna	Kraj obračuna	Broj dana	Kamatna stopa	Metoda	Kamata	
	59		1.914.378,52	1.914.378,52	29.09.2015	01.01.2016	94	10,140	4	49.992,03	
	59		0,00	1.914.378,52	01.01.2016	01.07.2016	182	10,050	4	95.671,85	
	59		0,00	1.914.378,52	01.07.2016	01.01.2017	184	9,880	4	95.087,08	
	59		0,00	1.914.378,52	01.01.2017	01.07.2017	181	9,680	4	91.894,36	
	59		0,00	1.914.378,52	01.07.2017	01.01.2018	184	9,410	4	90.811,82	
	59		0,00	1.914.378,52	01.01.2018	01.07.2018	181	9,090	4	86.293,37	
	59		0,00	1.914.378,52	01.07.2018	01.01.2019	184	8,820	4	85.117,99	
	59		0,00	1.914.378,52	01.01.2019	01.07.2019	181	8,540	4	81.072,09	
	59		0,00	1.914.378,52	01.07.2019	01.01.2020	184	8,300	4	80.099,70	
	59		0,00	1.914.378,52	01.01.2020	18.04.2020	108	8,110	4	45.813,27	
	59		0,00	1.914.378,52	18.04.2020	19.10.2020	184	0,000	4	0,00	
	59		0,00	1.914.378,52	19.10.2020	01.01.2021	74	7,890	4	30.539,04	
	59		0,00	1.914.378,52	01.01.2021	01.07.2021	181	7,750	4	73.572,45	
	59		0,00	1.914.378,52	01.07.2021	01.01.2022	184	7,610	4	73.440,80	
	59		0,00	1.914.378,52	01.01.2022	01.07.2022	181	7,490	4	71.104,21	
	59		0,00	1.914.378,52	01.07.2022	01.01.2023	184	7,310	4	70.545,64	
	59		0,00	1.914.378,52	01.01.2023	01.07.2023	181	10,500	4	99.678,80	
	59		0,00	1.914.378,52	01.07.2023	01.01.2024	184	12,000	4	115.806,79	
	59		0,00	1.914.378,52	01.01.2024	31.01.2024	30	12,500	4	19.614,53	
			1.914.378,52								1.356.155,82
										1.356.155,82	

Obračunato : 1.356.155,82 EUR

Imex banka

IMEX BANKA d.d.

Tolstojeva 6

21 000 SPLIT

IZVADAK IZ POSLOVNIH KNJIGA

Stanje tražbine **EUROPLANTAŽE d.d.**, Brođanci, Trg 2, OIB: 59170148274, na dan **31.01.2024.** godine iznosi kako slijedi:

1. Presuda Trgovačkog suda u Splitu broj P-697/2021-39 od 06. rujna 2023.g. potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda broj Pž-3275/2023-3 od 02. studenog 2023.g., s potvrdom pravomoćnosti/ovršnosti

- glavnica:.....1.914.378,52 EUR
- zatezna kamata
(za period od 29.09.2015. do 31.01.2024.):1.356.155,82 EUR
- trošak parničnog postupka: 299.711,33 EUR
- zatezna kamata
(za period od 06.09.2023. do 31.01.2024.): 14.599,43 EUR

UKUPNO..... 3.584.845,10 EUR

Split, 31.01.2024. godine

IMEX BANKA d.d.

Imex banka

IMEX BANKA d.d.

Tolstojeva 6

21 000 SPLIT

IZVADAK IZ POSLOVNIH KNJIGA

Stanje tražbine **EUROPLANTAŽE d.d.**, Brođanci, Trg 2, OIB: 59170148274, na dan **31.01.2024.** godine iznosi kako slijedi:

1. Presuda Trgovačkog suda u Splitu broj P-697/2021-39 od 06. rujna 2023.g. potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda broj Pž-3275/2023-3 od 02. studenog 2023.g., s potvrdom pravomoćnosti/ovršnosti

- glavnica:.....1.914.378,52 EUR
- zatezna kamata
(za period od 29.09.2015. do 31.01.2024.):1.356.155,82 EUR
- trošak parničnog postupka: 299.711,33 EUR
- zatezna kamata
(za period od 06.09.2023. do 31.01.2024.): 14.599,43 EUR

UKUPNO..... 3.584.845,10 EUR

Split, 31.01.2024. godine

IMEX BANKA d.d.

Poštarina plaćena
16.6.2024.
Hrvatskoj pošti

AR

FINANCIJSKA AGENCIJA

RC OSIJEK

"PREDSTOČNICA PUSTARICA"

LORENZA AGERA 1

31000 OSIJEK

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC OSIJEK

19-02-2024

PREDSTOČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA _____
UR. BROJ _____

1678

